



CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCN)

SỐ 202

12 TRANG 25TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 24-2-1979

đến 01-3-1979

Chủ Nhiệm: NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp: MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc: 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI: 93801

Wason
DS 531
C7444



MỸ TỔNG THỐNG THIỆU VÀ CHU KỶ 9 NĂM



Đầu năm 1972 người dân bàn tán rất nhiều tới cái chu kỳ 9 năm trong lịch sử VN. Từ mấy chục năm nay, cứ năm nào hai con số cuối cùng cộng lại thành số 9, thì năm ấy có biến cố quan trọng; thay đổi cả cục diện đất nước. Năm 1945 Việt Minh nắm chính quyền, năm 1954 chia đôi đất nước, chấm dứt chiến tranh Việt Pháp, năm 1963 đảo chánh giết có TT Diệm và khai tử đệ nhất Cộng Hòa. Bây giờ là năm 1972, cũng số 9, nên nhiều người tin tưởng rằng năm nay thế nào cũng có biến cố.

Suốt 9 năm qua, toàn

những chuyện xấu diễn ra trên đất nước này, quá sức chịu đựng của người dân rồi, nên ai cũng mong một cái gì đó, như nhà nông mong mưa trong mùa đại hạn. Tất nhiên người ta mong 1 biến cố tốt, chứ không phải loại biến cố đưa đến 1 hậu quả xấu hơn.

TT Nixon đang thảo luận với Chủ tịch Mao Trạch Đông về tình hình thế giới tại Hoa Lục, thế nào cũng bàn tới số phận Việt Nam CH

Số phận Việt Nam CH từ hàng chục năm nay, đã nằm trong đôi bàn tay phù thủy của Hoa Kỳ. Trước khi theo

ông Nixon đưa ra đề nghị 8 điểm ngày 26-1. TT Thiệu đã nói rằng cuộc bầu cử sắp tới tại Hoa Kỳ thế nào cũng có ảnh hưởng tới VNCH, và ông hy vọng vào sự "lương thiện" của TT Nixon. Nhưng trong 1 cuộc họp báo trước tết Nhâm Tý, TT Thiệu đã giện dũ nói rằng ngoại trưởng Rogers đã xâm phạm vào việc nội bộ của VNCH, khi ông này tuyên bố có thể mềm dẻo với đối phương về cái ghế của TT Thiệu. TT Thiệu còn nói rằng không phải lần đầu tiên ông Rogers xâm phạm vào chuyện nội bộ của VN.

Khi người Mỹ đã có thể nhiều lần xâm phạm vào chuyện nội bộ của VNCH, thì họ có thể sẽ tái phạm. Nhiệm vụ của những người lãnh đạo quốc gia là phải bảo vệ chủ quyền QG Tổng Th. Tướng Giới Thạch đã vãng dương đau điếng về cách đối xử của người Mỹ. TT Thiệu nên coi đó là 1 bài học, nếu ông chưa đủ kinh nghiệm về người Mỹ

TT Thiệu còn tại chức hay sẽ từ chức trong năm nay, đối với cá nhân ông là điều không quan trọng. Nhưng đừng để cả dân tộc này bị bán đứng.



TỔNG CÔNG KÍCH

Cuối năm con heo, ông tướng vùng I và vùng II cạnh tranh ráo riết với các thầy bói sáng đoán mò là năm mới con Chuột, Vi xi sẽ xang đất vào các thành phố, tái diễn trò tổng công kích. Báo hại dân chúng lo sợ vì mấy lời ngáo ộp này. Cho nên dân cố ăn tết rất hăm hiu. Bao nhiêu tiền, thay vì sắm tết, chỉ vì lời bói quẻ của ông tướng vùng, đồng bào rủ nhau đi mua gạo cất, làm hầm trú ẩn... Ba ngày tết qua vèo vèo không thấy động tĩnh gì, công sản chỉ đánh lẻ bên KPC và Lèo, Ông Tổng Ngọc người được một Khánh Sơn khen là có quý tướng con thần lần phỏng tay trên trò tổng công kích của Vi xi, đánh úp vào dân chúng hai võ nặng: giá xăng tăng thêm 50%. Mua một lít xăng, giới tiêu thụ phải chi thêm 10 ti. Giá nhiên liệu tăng, hàng hóa cũng rủ nhau tăng vùn vụt.

Ông Tổng Ngọc rút kinh nghiệm mỗi lần vật giá lên thang vì mấy biện pháp kích tài, báo chí lại được dịp réo ông tổng Ngọc mà chỉ trích. Cho nên tăng giá nhiên liệu lần này, ông Tổng Ngọc đợi đúng hôm các báo ngày nghỉ Tết mới ban hành lệnh tăng giá xăng. Lần đầu tiên trong lịch sử cách mạng kinh tế mùa thu, mặc cho giá xăng tăng, Tổng Ngọc vẫn được yên thân ăn tết. Đến chừng các báo ra số tiền nhiên liệu các mục phẩm qua mùa xuân này về biển cả Nixon đi tàu và tương lai của An Nam không mấy tờ nhắc lại chuyện Tổng Ngọc tăng giá xăng vào cuối năm cũ. Thành ra ông Tổng Ngọc được yên ổn mà, không bị bói móc như thường lệ.

Ông Tổng Ngọc khôn như rùa chẳng trách ông phó đại sứ Huế Kỳ Komer phải mất công năn nỉ đồng nghiệp Ch. L. đang bí phòng vẫn trường thiên đại hải, trong 1 bài phóng khen nức nở Tổng Ngọc tài ba xuất chúng. Theo ông Komer từ thuở cha sinh mẹ đẻ đến nay, chưa từng thấy ông tổng trưởng nào xuất sắc như rùa!

Một ông thượng thư lo về kinh bang tế thế cho nước An Nam được Huế Kỳ xoa đầu khen ngợi, không biết là điều đáng mừng hay đáng lo?...
Đàn anh đổi lập với nhà nước đàn em đổi lập với nhà bếp

Đàn anh đổi lập với nhà nước đàn em đổi lập với nhà bếp

TẾT NGHÈO

Dân chúng An Nam vừa ăn 1 cái Tết túng thiếu, Những người buôn thúng bán bưng than trời như bông vì buôn bán ế ẩm hàng đầy rẫy nhưng không mấy người mua.

Nhà nước nhiều lần kêu gọi dân chúng nên thắt lưng buộc bụng. Trong khi mấy ông lớn vẫn tiếp tục phê phởn, dân chúng đành thắt lưng buộc bụng, không phải để dành dụm, nhưng vì đêch có tiền để tiêu xài, vừa ăn xong tết con chuột, giới quân công đã lo chạy gạo toát mồ hôi. Giá gạo nội địa thứ hạng bé, ông tổng cục tiếp tế bán cho công chức, mới tháng trước với giá 5.500đ, sau tết đã ra thông cáo tăng giá thành 7 xin rưỡi. Một người tùy phái già, cảm cảnh trước việc nhà nước đêch thông cảm đồng lương chết đói của công chức, đã than thở: Lương tháng 4 ngàn rưỡi, đào đầu ra tiền mua nổi một bao gạo hạng bét, thua xa gạo Mễ? Trước tình cảnh này, ông trung tá ba bữa cơm, một bữa cháo có lẽ sẽ phải thay đổi em nuy* chăng?

Nhà Nước lo không xong việc kinh bang tế thế cho toàn thể dân chúng, cũng chịu bó tay luôn, không nuôi nổi những quân, công cung cúc phục vụ chế độ. Trước việc vật giá lại leo thang theo tốc độ phi mã, với đồng lương chết đói, quân công không có nổi ngay những bữa cơm đạm bạc! Với lợi tức hiện tại, quân công làm sao kham nổi trước tình trạng mắc mớ hiện tại, giá cả leo thang không dừng lại ở một giới hạn nào.

Nhân dịp năm mới năm me, bọn Con Ong mong mỗi nhà nước thương xót tới hai giới quân, công. Nếu không tăng lương nổi thì ít ra cũng đừng nỡ tăng giá các nhu yếu phẩm bán cho quân, công chức bán gạo với giá 7 xin rưỡi cho những người tháng tháng lãnh 4 ngàn rưỡi bạc lương, còn gì ai oán hơn nữa chăng?

Nhà nước uống thuốc liều, đêch cần lời ong tiếng ve ngay trong giới quân công bỏ ngoài tai những lời than van nào nuốt tới lúc sự tình giặc nam kha, e đã muộn, chiếc cột "quân, công" nâng cho chế độ tồn tại sẽ trở nên đổ nát chăng?
Một ông tổng kinh được Mễ khen là giỏi còn hơn bộ trưởng nước Cộng Hòa mà không lo nổi cho tạ gạo của công chức, lời khen ngợi mới lạc lõng, mĩa mai làm sao!



HỒI HƯƠNG

Điểm son của nền đệ nhị cộng huê có lẽ là việc phát vãng các ông tướng vì những lý do lãng nhách, như trường hợp tướng Thi, được nhà nước cho khăn gói bay sang Mỹ kéo lê thế kiếp sống tha hương chỉ vì bệnh thối mũi.

Cứ theo lời nhà nước, thì bệnh thối mũi của tướng Thi bị các tu bíp An nam chữa, hết thuốc chữa đành phải sang mãi tận Huế Kỳ chữa chạy bệnh tình có mỗi trăm triệu e khó chữa. Nhìn hình tướng Thi đăng trên báo Mỹ Đê Tê bỗng thấy nhà nước có tình thần khôi hài hơi phong phú, Mũi tướng Thi thối là vì mũi bị bệnh hay vì phải ngửi nhiều mũi xú ối?

Sau khi tướng Thi gửi hết thư cho TT đến ông chủ tịch Thượng và Hạ Viện xin mờ lượng hải hà, cho ông về nước nhưng biệt âm vô tín, tướng Thi đành chơi nước liêu, tự thu xếp việc hồi hương. Trong một thư ngỏ, tướng Thi nhắc lại sự tích ly hương, chỉ giản dị ở chỗ tướng Thi nói thẳng, nói huých toẹt đôi quét rác rến cho sạch, đôi thẳng tay đuổi những tham quan ô lại về vườn. Nói thật thường hay mất lòng, nên tướng Thi bị bắt đi phát vãng mãi bên Mỹ. Một ông tướng trong nước đang có chiến tranh, đánh đấm kịch liệt với Vi xi, được nghỉ dài hạn có lãnh lương thì kể nhà nước cũng tốt bụng thiệt!

Nhưng có lẽ rêu rừ hoài cũng chán ngấy, nên tướng Thi thành khẩn xin được về nước, Nhà Nước phe lý, không thẳng tay bác bỏ nhưng cũng đêch chịu ô kê. Thái độ lơ lửng con cá vàng khiến tướng Thi sốt ruột. Ông bèn mua giấy máy bay, vù đạ về nước.

Trong mấy số báo đầu năm, tin tướng Thi hồi hương đăng loan xà ngẫu. Có báo loan tin chắc như đinh đóng cột là tướng Thi đã về Saigon ăn tết. Có báo nói tướng Thi sắp về. Mặc cho báo chí trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, nhà nước cũng đêch buồn lên tiếng xem thực hư ra sao. Nhưng cứ xét việc nhà nước không muốn cho tướng Thi về Saigon, có thể suy diễn là nhà nước thương xót tướng Thi, sợ tướng Thi hít nhiều rác rến sẽ tồn thọ chăng?

Có điều một nước có Hiến Pháp 9 nút bảo đảm quyền tự do sinh sống của dân chúng mà nhà nước cứ bắt ép ông tướng sống tại địa phương cầu thực hoài vì lý do mù mờ thì lạ thiệt.

Hơn nữa, Huế kỳ cũng đã bật đèn xanh cho tướng Thi về nước, phát ngàn viên tòa Bạch cung cũng lên tiếng khen tướng Thi là ái nước ái quần, đồng thời còn cho tướng Thi mượn câu lạc bộ báo chí hợp báo mà nhà nước cứ cái "mệnh Huế kỳ" hoài chi kể cũng kỳ!...

Hãng sản xuất giày dép

Bala

Kính mời góp vốn để khuyếch trương thành lập Công Ty

Nhóm chuyên viên Việt Nam sản xuất giày dép mang nhãn hiệu BALA trong 4 năm qua với sự giúp đỡ và khuyến khích của Chánh Phủ, nhất là sự tín nhiệm của quý khách hàng nên Hãng BALA đã từ thủ công nghiệp tiến tới thành một xí nghiệp với những máy móc tối tân, do đó đã đáp ứng được phần nào nhu cầu của khách hàng trên toàn quốc vì sản phẩm BALA vô địch CHẮC và BỀN hơn bất cứ mọi loại giày dép hiện có trên thị trường và được bảo đảm 3 tháng. Đó là một khích lệ vô giá của quý khách đối với sản phẩm BALA nơi riêng và sự ủng hộ chánh sách phát triển Kinh tế Quốc gia của Chánh phủ nói chung.

Mặc dầu Hãng BALA đã cố gắng rất nhiều để sản phẩm BALA có đầy đủ mặt hàng cũng như số lượng tại khắp các tỉnh trên toàn quốc, nhưng với khả năng cơ xưởng hiện tại đã không cung cấp đủ nhu cầu của quý khách hàng.

Do đó, để phát triển cơ sở BALA, chúng tôi trân trọng kính

mời các đoàn thể, hiệp hội, Quý vị Công thương Kỹ nghệ gia, Quý vị Quân nhân Công tư chức hãy **GÓP VỐN CÙNG KHUYẾCH TRƯƠNG HÃNG BALA THÀNH MỘT CÔNG TY** hầu có khả năng hoạt động hữu hiệu để cung cấp đầy đủ cho khách hàng trên toàn quốc:

- Mỗi cổ phần là mười ngàn đồng bạc Việt Nam (10.000đ.)
- Quý vị đóng góp cổ phần được ưu tiên làm đại lý hoặc các công việc khác trong Công Ty
- Lợi tức hằng năm chắc chắn 40 phần trăm

THỜI HẠN GHI MUA CỔ PHẦN:

— Kể từ 26 tháng 2 đến ngày 26-3-1972

NƠI ĐÓNG TIỀN:

- Tín Nghĩa Ngân Hàng, Trụ sở số 50 Bến Chương Dương, Saigon trương mục số 24.789
- Nam Việt Ngân Hàng, Trụ sở số 171, Đại lộ Hàm Nghi, Saigon trương mục số 4188
- Trung Quốc Ngân Hàng Trụ sở 11, Bến Chương Dương, Saigon trương mục số 13.967
- Nam Hải Ngân Hàng, trụ sở số 68 Nguyễn Huệ, Saigon trương mục số 0016

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI:

- Văn phòng Thương mại số 19 đường Bạch Đằng, Gia Định Điện thoại: 95.565
- Văn phòng liên lạc số 123, đường Vĩnh Viễn (Quận 10) Chọi Điện thoại: 37.037

DÂN CHUỘT MUỐN BIẾT

Nhân dịp chằm dứt năm con Heo để bước qua năm con Chuột, màn Đố Chơi Đề Chọc cũng được giải tán để thay thế bằng một chương trình mới toanh

"DÂN CHUỘT MUỐN BIẾT"

Chủ CHUỘT RỪNG được đề cử điều khiển chương trình này; và ba chủ chuột được mời tham dự cuộc phỏng vấn tân niên là: CHUỘT CHÙ, CHUỘT CỐNG, CHUỘT ĐỒNG. Các đề tài phỏng vấn xoay quanh những chuyện sốt dẻo đầu năm...

DÂN CHUỘT ĂN TẾT CHUỘT

CHUỘT RỪNG: Đề mở đầu chương trình Dân Chuột muốn biết, xin quý vị cho khán thính giả bốn phương của đài Chuột Hót và Nịnh biết cái Tết năm nay của Dân Chuột chúng ta có những đặc đi m gì đáng kể?

CHUỘT CHÙ: Đối với tụi này thì Tết nào cũng như Tết này, tha hồ bóp bằng thích, bóp đến mập ú vẫn chưa biết chán, đặc biệt là mấy ngày cuối năm lại về được hai cú áp phe ngọt xót; tăng giá xăng, tăng giá đường, bạc đồng quá xá, vợ chồng con cái đếm mỗi cả giò. Giá mà đừng có đũa nào bắt mấn chửi thề thì sướng biết mấy!

Nhưng cũng phải nhận rằng Tết năm nay ăn không được ngon, vì cứ bị pháp phòng về cái chuyện lão Hoàng Đế Lông Lá thêm rượu Mai Quế Lộ đến nỗi phải mò sang tận Bắc Kinh để nhậu nhẹt với các sến sáng Lờ mà Lão Lông Lá bị phục rượu say, không chịu giữ miệng, ăn nói tàm bậy tàm bạ là bỏ mẹ cả lũ!

CHUỘT CỐNG: Với tụi này thì cái Tết năm nay là một cái Tết đối thấy bà nội. Cống nào

Cống này toàn là món vỏ dưa, cặp lăm chỉ tề xóc ruột.

CHUỘT ĐỒNG: Tụi này thì chẳng có bụng dạ nào mà ăn Tết, vì chưa Tết đã nghe phong phanh lũ Mèo định bỏ về tái diễn trò khinh năm xưa. Đã thế mấy ngày Tết lại còn được tin Mèo chui lỗ cống chớ AK vô Saigon, chuột nào nghe lại không rợn lông gáy? Mãi đến khi được trấn an thì hết bỏ nó Tết rồi còn đâu!

DÂN CHUỘT VÀ NĂM CHUỘT

CHUỘT RỪNG: Nghe nói ba vị đều có tài bói toán không thua gì các bôc sư Huỳnh Liên, Khánh Sơn, Minh Nguyệt, xin quý vị thử gieo dùm một quẻ xem Dân Chuột chúng ta sang năm, Chuột này liệu có khấm khá hơn năm Con Heo vừa qua chăng?

CHUỘT CỐNG: Có hi vọng khấm khá lắm chứ. Nếu cứ tiếp tục chương trình kinh bang tế thế xuân thu nhị kỳ, thì chẳng mấy lúc họ nhà chuột chúng ta sẽ được thay thế heo để làm nhân bánh cuốn!

CHUỘT ĐỒNG: Năm nay, dân Chuột chúng ta bị cở sao Thái Bạch lẫn sao La Hối chiếu mạng, nên tai nạn hơi nhiều. Nhưng nếu biết tu nhân tích đức, cũng có cơ tai qua nạn khỏi, sống chung hòa bình được với dân Mèo.

NHỮNG NGƯỜI VỀ TỪ XỨ LẠ

CHUỘT RỪNG: Đầu năm Chuột này, có nhiều mẹ xứ đang trả thù dân tộc ở xứ người bỗng rục rịch trở về, đại khái như ông Tôn Hồn, ông Thối Mũi. Quý vị có ý kiến gì chăng?

CHUỘT CHÙ: Của lạ thì ai chẳng ham, nhưng chỉ xài ít lâu là ón ngay, rồi cuộc cấy nhà lá vườn vườn ngon hơn cả. Mấy sứ này có lẽ là chán bánh mì bít tết, mà bắt đầu thấy thèm cơm canh chua cá lóc.

CHUỘT CỐNG: Chẳng phải vậy đâu, mấy sứ trước thổi mũi, nay được chữa lành, nên rất thính nhả thấy ông Hoàng đi lộng lá ra đi là đánh hơi thấy sắp có ngọn gió gì rồi, nên mới tìm cách bỏ về đây để mà đón sẵn.

CHUỘT ĐỒNG: Đón cái khí khò? Đây chẳng qua cũng lại là trò mèo chuột của mấy chú lộng lá chứ chó gì? Không có mấy chú ấy bày ra, thì còn lâu các cha mới có vé máy bay về đây.

CỤ KHỐC TÁI XUẤT GIANG HỒ

CHUỘT RỪNG: Có báo loan tin cụ Trần Văn Khốc sắp được vời ra cầm đầu Nội các đoàn kết Cứu Ra. Chuyện này có thể xảy ra được chăng?

CHUỘT CHÙ: Còn khuya. Đề cụ Khốc cầm đầu Nội Các thì biết kiếm đâu số làm cho cả đồng gia nô thất nghiệp? Và biết có đoàn kết được không, hay là lại xâu xé nhau hơn.

CHUỘT CỐNG: Cứ như tình hình này thì cụ Trần Văn Khốc sắp phải tái xuất giang hồ thật mất. Nếu không cầm đầu nội các thì cũng đi dự họp đề mà khóc ròng. Ngoài cụ ra, làm gì còn ai có tài "bước chân xuống huyện nước mắt như mưa" Trừ khi là các cố đạo Kim Cương, Thanh Nga!

CHUỘT ĐỒNG: Có lẽ đây chỉ là chuyện nghe qua rồi bỏ chứ nếu cụ Khốc mà ra thật thì dân Chuột chúng ta đến phải sửa soạn phú lính sang các cánh đồng bát ngát bên xứ Úc đại Lợi kiếm ăn chứ ở lại đây để mà bị giồng Mèo nó soi tái à?



địa ngục món

HẬU TẾT

Có lẽ từ xưa tới nay, chưa có cái tết nào lại có về "cách miệng mùa thu" như cái Tết năm nay. Vào ngày mùng một, nếu không có mấy cành hoa mai, không có những lời chúc tụng theo truyền thống dân tộc thì chắc rằng chẳng ai biết có xuân là gì. Những anh thợ viết dự định làm những phát phóng sự về xuân, về tết con chuột đều cảm thấy bị dễ tài. Bởi vì chẳng có cái mẹ gì dễ mà phóng sự cả. Chẳng lẽ lại viết mãi về mấy cành hoa, mấy món thịt chuột? Hoặc chẳng lẽ viết về chuyện tết nhất ở Bắc kinh, nơi Nịch đại đế cùng bầy đoàn thể từ đang thực hiện một màn giao du thân mật với kẻ thù? Thế nhưng chuyện tết nhất ở Bắc kinh thì biết thế chớ nào được mà viết? Cho nên chỉ còn cách là viết bài ca tụng ông Tống Ngọc.

Nhờ ông Tống Ngọc mà năm nay chúng ta không ăn tết. Cứ ăn những món quà của ông ấy thân tặng cũng đủ rồi. Vào cuối năm con heo, ông ấy đã có nhã ý thân tặng đồng bào món "cách miệng mùa thu chết", mọi còn ăn ngất ngư không xuê. Nay, thấy TT Thiệu theo đúng truyền thống các vua chúa thời xưa ban cho các công thần mỗi người một trái dưa hấu để ăn tết, Tống Ngọc không chịu thua, cũng lập tức ban cho dân chúng một quả tăng giá xăng lên tới gần 100 phần trăm. Món

quà này lại được tặng vào giữa lúc các báo vừa nghỉ tết nên chẳng sợ bị nghe một sự chửi bới nào. Đây chính là món quà du kích vậy.

Tuy nhiên, được tặng dưa hấu, các tổng bộ trưởng, nghị sĩ, dân biểu còn được ăn Tết, còn như được tăng giá xăng lên gần chám phào chám, dân chúng chỉ có nước nằm nhà mà ngủ, mà nhờ đến Tống Ngọc. Có những thành phần sau đây nhờ đến Tống Ngọc nhiều nhất:

— Những người bán bánh mứt kẹo, bán hoa, nói chung là những người bán hàng Tết. Những người này nhờ có Tống Ngọc nên hàng sản xuất bao nhiêu còn nguyên bấy nhiêu vì chẳng có ma nào mua cả. Những gian hàng ở xung quanh chợ Bến Thành, người đi đông nghẹt như thế nhưng họ chỉ cốt đi để ngắm cho ne con mắt, mà thôi chứ không dám mua. Cuối cùng, những người bán mứt kẹo thì tha hồ mà ăn mứt kẹo. Các cô bán khô cá thiêu "không nhậu cũng thấy ngon" thì tha hồ mà ăn khô cá thiêu. Còn hoa hoét không ăn được nữa vào phút chót đã phải bán tống bán tháo với giá thật rẻ mạt nhưng vẫn không thu lại được vốn...

— Thành phần thứ hai nhờ đến Tống Ngọc là các ông tài xế taxi. Mọi năm, những ngày tết là dịp để các bố ấy hốt bạc. Nhưng năm nay, các bố hết thời rồi, bởi vì xăng tăng giá như vậy thì sự di chuyển bằng taxi được coi như một sự xa xỉ, chỉ có Tống Ngọc mới có thể đi taxi thôi nhưng người lại có xe riêng, người đầu có thêm xe tải tới phương tiện di chuyển đó. Thế là các ông tài xế taxi có quyền lái xe không cho khỏe.

— Thành phần thứ ba nhờ đến Tống Ngọc là các ông chủ báo, nhất là các chủ báo xuân. Nay có cuộc cách miệng mùa thu và vụ tăng giá giầy lên trên 100 phần trăm vào những ngày sát tết nên một số lớn chủ báo đã phải giải nghệ, một số khác có thói thóp sống, riêng tình trạng các báo xuân cũng rất lấy làm một sự thê thảm. Tờ màu xanh, tờ màu

đỏ, tờ về hình chuột, tờ in hình chiếc lá đa được treo la liệt tại các sạp báo nhưng người đọc cộp thì nhiều mà người mua thì chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, mặc dù giá mỗi số báo xuân không hơn một bao thuốc lá Mèo. Sự thế này sẽ đưa tới tình trạng là vài ngày nữa, các ông chủ báo sẽ tha hồ mà được báo của mình, đọc không hết thì đem cân bán cho mấy ông ba tầu dọc tiếp.

— Ngoài ra, còn một thành phần cũng không thể không nhớ tới Tống Ngọc. Đó là cái đám con nít. Chúng chỉ mong chóng tới tết để được lì xì, nhưng năm nay, nhờ Tống Ngọc, nhờ cách mạng mùa thu, số tiền lì xì mà chúng nhận được đã giảm sút một cách khủng khiếp so với những năm trước. Năm ngoái người lớn còn có thể lì xì cho chúng một ông Lê văn Duyệt hay có khi một đức Trần Hưng Đạo. Còn năm nay, phần lớn chúng chỉ được hai chọac hay nhiều lắm là năm chọac mặc dù chúng biết rằng đồng bạc An nam đã mất giá, đã phải xài tới giấy bạc 1.000 đồng. Không những thế, có nhiều ông người lớn lại cố tình quên bồng đi cái sự lì xì nữa. Đám con nít lấy làm ngạc nhiên lắm, chúng bèn hỏi lý do thì được cha mẹ cho biết đó là vì Tống Ngọc. Với trí óc non nớt, lại được nghe trả lời như thế, bọn con nít đã tưởng tượng ra Tống Ngọc là một thứ hung thần đối với chúng. Tống Ngọc đã cướp tiền lì xì của chúng, đã làm hại chúng. Trong trường hợp này, Tống Ngọc đã trở thành kẻ thù của đám con nít vốn ngây thơ, bé bỏng...

Thật ra, trong tình trạng cách mạng mùa thu chết này, không ai không nhớ tới Tống Ngọc. Nhưng với cả một chế độ mà mọi chuyện đều rút lên đầu Tống Ngọc thôi, kể ra cũng oan uổng. Tống Ngọc chỉ là một thứ bị bồng do người ta chế ra để ăn đám mà thôi. Và kẻ chế ra chiếc bị bồng đó là ai hẳn mọi người đã biết.



HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phí cơ tới tận 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA.

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Mộng hồi hương
tan vỡ!

TƯỚNG NG. CH. THI KHÔNG ĐƯỢC VỀ

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

CHUYỆN VUI ĐẦU NĂM

Một ông tướng đi chơi «Kỳ bèo» làm cả đám kỳ bèo ù té chạy vãi... ra quần

Lối 4 giờ mồng 5 Tết, một số nhà báo có máu Si phé hơi nặng đang xúm xít quanh 1 đám, gồm đủ mặt quần thần văn võ, có cả me-mèo và Ca-Va có hạng—đồng ca bản nhạc Sát phạt ăn thua, tổ xả láng, tháo cây tung bưng... Chiến trường đánh đấm ở gần nhà cựu bộ trưởng Tê Tê hay tên Tôn Thất Tê... Thịnh linh gia chủ hô «báo động gấp!» Tất cả đều ù té

chạy cho lẹ! Vì linh chìm ào ào tiến vô xóm như đại binh An Nam xưa qua Hạ Lào — mùa xuân năm ấy!

Ghê gớm hơn nữa là có cả một xe Meec xê Đét, dẫn đầu rồi xe dép có dấu «phú lí» rồi linh an ninh, Chó lửa ngập mình, rút ra cầm tay!

Tụi CON ONG kệt hai mạng —bên co giò «phú linh» nhanh hơn chồn mướp

của Kỳ Zet

Có một em bé... rất thom có máu Hip-Pi lại có cả máu Si tổ cũng ù té chạy quá hàng rách cha nó cả váy mi ni làm cho bộ đùi em bị triển lãm 5 trên 5. Nếu không vương cái «si-líp» cũng loại mi ni thì, kễ như em trình diễn gọn cả khoáng là đa... rất phong phú về... cổ đại!

Cả đám bạc chạy loạn xạ! Nhưng... đại đội hùng binh có chó lửa chỉ rải quần thành tuyến bố trí theo hình cánh cung đúng kiểu chữ V. cứ như hình ba góc vậy đó, mà... cóc tiền thêm bước nào!! Thiên hạ đồn om xòm:

«Hay là đi bao vây bắt đặc Công V: Si?»

Bí mật được bật mí liền sau đó, V: Si, từ trên xe Meec Xê đét bước xuống một Quan Ngai, bự to bở, cổ thắt nơ rất lỏng lẻo — may quá gần đây có thằng cha phóng viên nhận diện được Quan

chính là Tướng từng là Vua Vùng Sinh Lầy thừa nào?

Và, Quan Ngai đã ngự giá đến thăm một cơ sở có em bé...thuộc loại đệ nhất hoa khôi tại hẻm này! Em đã hẹn Quan Ngai tới lì xì năm mới và...cũng tiện thể, vui vẻ với em một chút «si phé» cho

thêm phần đoàn kết... đồ đon, đen dôi Rút cục, chỉ tại Quan Ba sao đi đánh si phé với giai nhân mà trong sông si phé của bọn thường dân, chạy vãi... cả ra quần!

Một vị lão thành gần đó phán rằng:

— Ông Tướng đi đánh phé thì mình cũng chơi si... cùng một loại cờ bịch giống nhau, lại là thời cộng hòa dân làm chủ mà, tại sao Quan Ngai thì có lính đi hầu, mà thằng dân lại ù té chạy?

— Ô hay! Ông già này muốn đầu năm đi «tu chùa huyền» hay sao mà hỏi lần thân như vậy kia?

• Chiếc máy bay chở Tướng Thi được lệnh bay trở lại đảo Guam

SÈ GHÈNH 23-2.—Hầu hết các báo chí trong và ngoài nước đã có mặt tại phòng chờ đợi Phi cảng Tân Sơn Nhất để chờ đón cuộc họp báo của ông Tướng «thối mũi», Nguyễn Chánh Thi từ Mỹ trở về VN.

Ngoài số ký giả đồng đảo còn có mặt một số Tướng lãnh, sỹ quan, chính khách bằng hữu và thân nhân của Tướng Thi cũng tham dự cuộc đón tiếp nói trên.

— Đúng 10h35 phút chiếc phân lực cơ không lồ của hãng Hàng Không PANAM mang số 747 từ từ hạ cánh. Hành động mau lẹ của toán an ninh phi trường được tăng cường bằng một lực lượng an ninh chim nổi hùng hậu tiến ra máy bay. Vị chỉ huy lực

lượng an ninh yêu cầu hành khách rời khỏi máy bay riêng Tướng Thi ngồi lại trên máy bay không được xuống đất. Sau đó vị chỉ huy ra lệnh cho phi đoàn phải rời khỏi phi đạo tức khắc.

Chiếc máy bay «vô duyên» đã buộc phải rời khỏi VN

trở về đảo Guam mang theo ông Tướng «thối mũi» sau 6 năm xa quê hương mới chỉ được nhìn thấy thân bằng quyến thuộc qua khung cửa sổ của chiếc máy bay mà chưa nói được lời tâm sự với họ...

Tuy nhiên cũng có người cả quyết Tướng Thi cũng sẽ được trở về sau chuyến công du hoa lục của Nixon bằng sự can thiệp trực tiếp với Tổng Thống Thiệu của nhà lãnh đạo HK.

Cả nước bị lừa:

«TẠI SAO BỌN KỶ BÈO PHAO TIN
NGÀY 1 TẾT SÁT CHỦ»

Vào những ngày cuối năm con Heo, đột nhiên người ta thấy thiên hạ ri rã bảo nhau. Năm nay, ngày 1 Tết sát chủ và sát chủ, có nghĩa là, khách đến nhà nào, thì cau sẽ bị hại nặng!

Có lắm người lại viện dẫn cả lịch Tam Tông Miếu đã chứng minh lời nói trên. Có vị, còn khoác lác bốc nhăng rằng: «chính thầy tướng riêng của Đức Vua An Nam đã bảm độn như vậy đó!»

Thế là không ai bảo ai, thiên hạ bèn giữ ý không dám đi thăm bè bạn vào ngày mồng 1 Tết e... vì cái vụ «sát chủ», lỡ ra, bạn mình, gặp chuyện chẳng lành sẽ đổ tội là tại mình đến chúc mừng Xuân, đúng ngày sát chủ!

Tuy nhiên, chỉ riêng giới «cờ bịch» có máu kỳ bèo khoái vụ đồ đen thì lấy làm khoái tí ghê lắm—vì đã là ngày «sát chủ» —nay ta ôm mớ bạc đến ăn thua sát phạt, chắc chắn là thắng chủ sông sẽ bị thua sát ván!

Thì thầy tướng của nhà vua đã bảo là «Ngày sát chủ» mà lị! Cứ đi vạng vung vít, chú sông bạc tha hồ thua sát nghiệp!

Và... ngày mồng 1 Tết tại các sông sóc địa đồng đảo như kiến vỡ tổ. Trừ tay trùm Ba Hòa bị xếp rờ-xé t Hè râu Cuội, dọa... hỏi mại quyền thế bắt bớ trả thù, nên sông phải tạm dẹp, còn thì... Các

sông bè vô cùng phấn chấn! Rút cục, đến ngày 4 Tết thiên hạ thua cháy túi, khi hỏi ra về vụ «Mồng 1 sát chủ» người ta mới ngả ngửa người vì lịch Tam Tông Miếu, cũng không ghi mà chẳng có ông thầy mặc dịch nào...bấm qu, hết trơn. Tim hiểu khám phá mãi mới lòi ra thủ phạm chính là Hội trùm Kỳ Bèo, cố ý phao tin vịt...để tha hồ vét vét bạc bạc no nê trong ngày sát chủ.

Các tổng Bộ trưởng bắt đầu rết

SAIGON 23-2 Nguồn tin đầu năm chuột toát ra từ cửa hậu các Phủ Bộ thuộc chính phủ Anamta cho biết, mặc dù cửa công môn đã khai trương từ hôm mùng 4 Tết nhưng tất cả, từ hàng Tổng Bộ Trưởng đến hàng Thứ Trưởng, giám Đốc chánh sự vụ đều ngồi bốp trán suy tư cuộc đời, nghĩ kế thu dọn đồ nghề dựng sửa soạn khăn gói quà mướp già từ cái ghế thân yêu về đuổi rười cho vợ cùng có ông say máu giang hồ, hiện đang mở chiến dịch tận vét để chuẩn bị rời cố hương cho tiện việc nhà nước.

Y. K. C. O.

Hãy rần lên Phó Vương ơi!

Cần gấp rút làm thịt một hạm gộc làm quà đầu năm mừng đồng bào cả nước.

Đúng như Con Ong đã loan tin riêng từ số báo cuối năm Heo, rằng: «Tướng Hiếu sẽ được Bác giáo Hương mời về làm phó, cho Phó Vương họ Trần với quyền hạn ngang cấp thứ trưởng. Sự kiện này Con Ong đặc biệt chú ý đến vì... Ngay từ ngày. Chánh Vương, ủy thác cho cụ Phó Hương, lãnh sứ mạng. Diệt Tham Nướng, tụi Con Ong đã nghiêm, c hình đề nghị khác hẳn thói quen chằm chọc nghịch ngợm của tụi này... Rằng: «Muốn đánh đấm Hạm cho ra trò, thì phải lưu ý đến vấn đề nhân sự, tức thành phần của bộ tham mưu tối cao. Chuyên trách tiêu diệt tham nhũng. Bởi, bọn chúng được ví như loài Phạm Nhan, Chặt đầu này mọc ra đầu nọ. Giết bọn chúng, không có bản lĩnh thì, sẽ bị chúng hạ đo ván ngược trở lại lúc đó, thì thật là «nào nùng ai oán», quá!!!

4 chữ «ai oán nào nùng», chính là lời của Phó Vương, đã báo động với toàn dân khi «Tổ Quốc lâm nguy!» Ngày nay 4 chữ kể trên, vẫn còn nguyên vẹn ý nghĩa xấu xa của nó. «Do đó, nếu như quá tình Phó Vương muốn làm một cái gì (?) nổi đình đám trước ngày Cụ độc ca bản nhạc «Hai Năm Mười» để đi vào lòng đất lạnh... thì vấn đề tuyển lựa các công tác viên đưa về trung ương phục vụ tại cơ sở đầu não, của giường máy «Diệt Hạm».

Vấn phải được tiếp tục càng nhanh càng tốt, Cổ nhiên với một tướng Hiếu mới chỉ là một luồng gió dịu lành bé nhỏ chưa đủ tạo thành sự tin tưởng tuyệt đối với nhân dân! Vì vậy, xin Phó Vương hãy quyết tâm đốt đuốc đi tìm những người sạch tương tự chẳng những sạch sẽ mà còn phải can đảm dám làm... để kịp thời bắt tay gấp vào việc diệt hạm, ngõ hầu... giúp cho quốc dân mau phục hồi niềm tin đã mất và sẽ mất hẳn, nếu như trong 3 tháng đầu Xuân con Chuột, Phó Vương vẫn chưa «làm thịt» được 1 tên Hạm Gộc nào để làm Quà Đầu Năm tặng đồng bào cả nước.

Kỹ Thương Ngân Hàng

Chi-Nhánh Công Trường Diên Hồng

2 Phạm Ngũ Lão (Ga xe Lừa) Saigon

Điện thoại 96.310

NHÂN DIP ĐẦU XUÂN NHÂM TÝ, CHI NHÁNH
CÔNG TRƯỜNG DIÊN HỒNG DÀNH CHO QUÍ
KHÁCH ĐẾN MỞ TRƯƠNG MỤC TIẾT KIỆM HAY
TỒN KHOẢN MỘT SỐ TẶNG PHẨM CÓ GIÁ TRỊ

NÓI LÃO MÀ CHƠI

TỔNG NGỌC THỂ MÀ THÂM

Lựa trung tuần cuối năm con Heo, báo chí nghỉ xả hơi, quan thượng thư Bộ Điều Kinh tung 1 ngôn đồn lợn chẳng mấy huê dạng. Đó là tăng giá nhiên liệu theo tốc độ siêu thanh. Trước đó không lâu, cũng vưỡn mấy quan ôn thuộc bộ Kinh, bộ Tài cứ nằng nặc phán rằng chẳng còn cái vụ móc áo dân ngu khâm. Quý ngài nói, miệng chưa kịp ăn da non, ban phát thêm quả tất niên, gọi là tặng phẩm ăn Tết con chuột. Quanh đi quẩn lại chỉ mấy anh chủ cây xăng là mập. Với những bồn chứa từng triệu lít đã thân nhiên lắc đầu, treo bằng chết xăng, từ trưa ngày tăng giá quái đản để làm giàu phi cầm phi thủ. Nghe đâu có anh hốt cả chục triệu nhờ quà tặng của tổng Ngọc. Mấy chủ cây xăng hốt bạc đã đành, quan Thượng Thư bộ Điều Kinh cũng vớ bẫm. Ấy chết, đừng có nghĩ nhóm Con Ong bảo ông ăn bần. Ông vớ bẫm vì tặng các chủ hãng xăng chúc tết bằng năm mươi năm ngoài. Nghĩa là chúc ngài phước đức như đồng hải để tiếp tục làm công việc Điều Kinh cho bọn tư bản được nhờ.

Cuối năm, ai cũng bận bịu vì tết với nhất. Báo chí còn mãi nghỉ xả hơi. Hệ thống máy móc tuyên truyền nhà nước còn bần xúc xích với những chương trình quảng bá thành tích nhà nước nên chỉ Thượng Thư Bộ Điều Kinh được đặc cách miễn trình bày dung nhan qua những màn giải thích vòng vo tam quốc.

Từ cái vụ tăng giá tất niên làm quà Xuân này dân già kháo nhau rằng Tổng Ngọc quả là thâm. Thâm như cái gì thì tùy hi, ai muốn nghĩ sao cũng được, miễn đừng thâm như quả lắc mấy anh chuyên nghề đánh dậm là được.

PHÒNG VẤN CHỚP NHOÁNG NGAY TẠI BÃI BIỂN

Đã tưởng rằng sau quả tăng giá xăng bất ngờ vào ngày áp Tết, ông Tổng Ngọc sẽ lại xuất ngoại du Xuân để tránh khỏi phải nghe những lời... Chúc Tết tận tình của dân chúng, trái lại ông vẫn lì lợm có mặt tại Saigon và còn du ngoạn Vũng Tàu với cả bầu đàn thê tử. Cơ hội ngàn năm một thuở không bỏ lỡ dịp may đầu năm, kẻ hèn này bèn chặn xe ông lại và làm một quả phỏng vấn chớp nhoáng ngay tại bãi biển?

— Thưa ông Tổng Trưởng, sau biện pháp Kinh Tế Mùa Thu... rách mướp của dân chúng miền Nam, ông Tổng có dự định ban hành thêm "phù" Kinh Tế Mùa Hạ vào đầu năm Chuột? Nếu có để chúng tôi còn chuẩn bị tập ăn cháo trước cho quen.

Với bộ mặt không lấy gì làm vui, ông Tổng Ngọc vừa lắc vừa trả lời gọn lỏn:

— Nhiệm vụ đã xong, chờ ngày giải nhiệm? Vừa dứt câu, chợt một em bé tuổi dậy thì chưa quá 20 thom phức... khoác tay 2 lính dù da đó cười nói là lướt tiến lại đứng kế bên, Tổng Ngọc vội chụp cơ hội thoi lại nhà báo và quy trách nhiệm cho báo chí chỉ nhằm thoi ông mà không biết cảnh tình những người đẹp ham tiền để họ dâng tất cả cái ngàn vàng cho ngoại bang ráo trôi...!

Vì nàng quá đẹp nên kẻ hèn này cũng ức lòng nói rằng: Thưa ông Tổng, lỗi không phải nhà báo... mà chính lỗi tại nhà nước và ông Tổng Sở dĩ người đẹp phải làm nghề sơn ba toong cho ngoại quốc. Vì ngoài đời họ đã không chịu nổi những "quả" biện pháp kinh tế của ông Tổng! chưa kịp hỏi thêm, ông Tổng vội nhẩy lên xe dzot lẹ.

3 NGÀY TẾT CĂNG THẲNG

3 hồi trống chiêng báo hiệu Giao Thừa. Anh Heo mập lù, lý lợm ún ỉn lê thân kịch cớm trao trả sân khấu đời cho chú Chuột rắn mắt cai quản, Trước đó ít ngày, bộ mặt Saigon áp Tết ngọt ngọt khó chịu. Lính tráng vũ trang cần thận trong tư thế rải rác trên khắp đường phố và những cửa hòng dần vào thủ đô. Nếu nói Saigon ăn tết trong sắc thép cũng không là quá đáng. Sớm mồng một, lính biển mặt. Trả cái kính khí trang nghiêm giả tạo của buổi đầu năm cho mọi người. Nếu để ý người ta thấy các anh lính chiến lùn vào các cao ốc, dùng nơi này làm điểm tựa. Kinh nghiệm máu nước mắt, đổ vốc của tết Mậu Thân mà. Vì sửa soạn đón giặc kỹ như thế, các cậu Vi Xi chẳng làm được cái gì. Sáu chú giả làm phu xích lô mang

khăn đỏ để nhận điện nhau bị chộp tại cửa ngõ vào Saigon ở Tân cảng.

Ngày 3 hay 4 gì đó, thêm 10 cậu đặc công khác bị nhúm khi đang len lỏi vào Đồng ống Cộ. Âm mưu tạo tiếng vang của Tết con Chuột đành tan theo mây khói. Tội nghiệp. Mồng 5, các trại binh đột nhiên sôi động. Những ông lính chuyên nghiệp đánh đấm bằng bút, bằng môn cũng được trao súng đạn. Kế hoạch phòng thủ từ đơn vị nhỏ nhất lại được moi ra đặt trên bàn vị chỉ huy trưởng. Người ta bàn tán đọt cao điếm của Vi Xi vào Saigon là ngày 5 Tết. Nhưng chuyện đâu cũng vào đấy. Hồi ra được biết ngày 5 động binh vì một chuyện chẳng đáng gì tới vụ cao điếm gì ráo trôi. Vì đường như các lãnh tụ thuộc khối tự do trong vùng Đông nam Á hội kín tại Guan. Trong đó dĩ nhiên có người số 1 Việt Nam. Cuộc động binh ngày 5 Tết chẳng qua chỉ là một sự cần tắc vô ưu thường lệ. Thế thì nỡm thật. Đầu năm năm mới mà toàn những chuyện căng thẳng thật chán mớ đời.

BAO GIỜ LÀM LỄ TREO NÊU?

Chương trình ngoại viện của Mỹ vẫn chưa ngã ngũ sau những màn bàn cãi sôi nổi tại Quốc Hội. Điềm tối hậu mà những nhà lập pháp da đỏ đưa ra nhằm chỉ trích chính quyền Nixon là việc sử dụng một cách phí phạm khoảng 38 triệu mỹ kim cho cái gọi là chương trình bình định vô giá trị (nguyên văn tiếng hồng mao là "worthless pacification projects"). Theo ước tính của mấy anh dân biểu và nghị sĩ thiện cảm với chính phủ Saigon và Hoa Thịnh Đốn thì 3 phần tư trong số ngân khoản vì đại trên chỉ dành để trả cho bọn ngư lại (nguyên văn "bureaucrats") đồng như bày ông phủ phê, thỏa thích trong các dịch vụ riêng tư của từng người.

Lập luận do nhóm đại diện hồng mao đối lập đưa ra thì cái gọi là chương trình viện trợ kinh tế của Mỹ cho Việt Nam đã khiến cho kế hoạch bình định bị phá sản khi tiếp tay cho chương trình thanh toán chính trị (nguyên văn "a political assassination program"). Từ đó, viện trợ bị "oi khói" vì cái gọi là kế hoạch Phụng Hoàng, trong khi theo các phúc trình của giới chức thực thi kế hoạch này thì Phụng Hoàng đã thành công mỹ mãn trong việc quét sạch hạ tầng cơ sở Việt Cộng.

Theo báo cáo của ông John Benz, phụ tá đặc trách những hoạt động của AID (cơ quan viện trợ) thì "dân chúng được coi là những liên đới mật thiết nhất tới vấn đề an ninh địa phương trong khi chương trình Phụng Hoàng, bao gồm những hoạt động cổ tình quân sự, lại chẳng hề dính dáng tới ngân khoản viện trợ cho các chương trình địa phương".

Từ đó người ta thấy một sự tréo căng ngổn ngang không thể che đậy. Trong cuộc điều trần trước Ủy Ban Ngoại Giao của quốc hội Mỹ, ông Robert Nooter phụ tá quản trị chương trình AID, đã công khai quả quyết rằng nhân viên dưới quyền ông tại Việt Nam đã thi hành ngân khoản viện trợ rất đứng đắn và rằng chương trình AID chẳng biết Phụng Hoàng là gì.

Trong một phúc trình mật mà Con Ong đọc lên được có đoạn tiết lộ việc sử dụng ngân khoản viện trợ như sau. xin chép lại để bà con cô bác đọc chơi:

— "Trong các cuộc điều nghiên về cách thức tiêu tiền của AID cho những dịch vụ liên quan tới bình định, người ta thấy có nhiều điểm không được hài lòng cho lắm. Trên 70 phần trăm của tổng số 38 triệu một ngân khoản đều dành cho cơ quan CORDS (đặc trách bình định phát triển) chỉ dành để trả lương cho nhân viên."

Nhiều nhân viên AID khi được phỏng vấn cũng đã cho biết họ dành một nửa số thời gian ăn lương chỉ để soạn thảo phúc trình cho các giới chức cao cấp liên hệ trong khi những chương trình thuần túy của AID không hề ấn định.

Tóm lại, toàn bộ chương trình viện trợ của AID gần như bị băng hoại.

Từ những sơ hở trên, toàn bộ chương trình viện trợ, chẳng cứ cho Việt Nam mà một số quốc gia khác cho năm 1972 đang còn nằm ụ tại quốc hội Mỹ. Như thế, chẳng chóng thì chầy, chúng ta sẽ cùng rũ nhau làm lễ treo niêu. Chà nhẽ lại in phước phước tiên? Giấy 1000 đã có. Thêm giấy 10 ngàn hay 100 ngàn càng vui.

Những chuyện vui vui về viện trợ còn nhiều nhiều như sau này. Cứ nhân nha, Con Ong sẽ kể tiếp.



KỶ ZẾT

CHUYỆN TƯỚNG THI VỀ NƯỚC... VÀ CON RUỒI ẤY LÀ AI?

Tướng Thi về nước!
Rất long trọng. Có đón tiếp tưng bừng. Có phái đoàn đưa rước và... dĩ nhiên là có tuyên bố, họp báo om xòm.

Với nhóm CON ONG, tướng Nguyễn chánh Thi, được coi là bằng hữu với nhiều thiện cảm.

Trước hết là tụi này có thói quen ngược đời, tức khoái phủ suy và ư... đấm đá kẻ đang ở thời cực thịnh.

Quả thật nếu giữ lại chổng báo Con Ong, để kiểm điểm cho ti mi, thì... kể từ ngày tướng mũ đỏ can cái tội mắc bệnh thối mũi phải ra đi, với 170 tỉ đô la gởi nuôi hàng tháng... bọn Con Ong. Khi nhắc đến Ông đều... viết với nhiều triệu mền sót xạ!

Tuy nhiên bây giờ ông về rồi... Ông lại hồi hương với nhiều dấu hiệu đầy hứa hẹn đi lên thẳng băng như cái cột cờ. Do đó tụi Con Ong, bèn phải xét lại kèo... nếu có "ca...", cho ông đôi lời e miệng thế gian đàm tiếu rằng: nằng bi kẻ gặp thời..."

— Ông Thi về nước. Rồi! Đó là một chuyện Song đọc qua bản tuyên bố với báo chí quốc tế của ông tướng Thi, đại khái, ông nói — những điều cả nước đã biết rồi — như: "ông ra đi vì, chủ trương duy trì chính phủ dân sự, "ràng" thẳng Cộng Sản phải bằng chính trị chứ không bằng đồng đảo lính Mỹ và bằng sức mạnh đô la v.v.

Điều ông nói đúng ngay boong—ai cũng OK chắc chắn—Song có điều chót, ông đã vì von tình cảnh của ông bằng câu ngu ngôn ngoại quốc hơi có vẻ ngất ngư rằng: "Trường hợp tôi giống như chuyện—tình bạn của đôi gấu, mà một gấu bỏ bịch vác đá đập bẻ mắt gấu bạn, để giết một con ruồi đậu trên mặt..." thật khó hiểu ghê! Nhiều bạn bè, biết kể hèn này, ăn dầm năm dề với Tướng Thi... đã hỏi thăm "Con ruồi bám trên mặt Tướng Thi hỏi đó là ai nhĩ?"

Dù, kẻ viết bài này có mặt như một nhân chứng suốt từ ngày cực thịnh của bộ năm "Thiệu, Thi, Kỳ, Khang, Đống" tức nhóm tướng trẻ lấy lưng với thế mạnh như vũ bão—của thời ấy—

Thế nhưng, hỏi về "Con Ruồi"... mà Tướng Thi muốn ám chỉ là ai đây? Người viết đang chao thua.

Chỉ biết rằng, người thân thiết nhất của ông thối mũi còn sống ngày nay là Quan Năm rất dễ thương — bạn nối khố của nhiều tên nhà báo chuyên viết nham nhở — đó là Phạm văn Liễu! Vạy xin để khất một lần rồi... tụi này sẽ đi hỏi dò, may ra thì Quan Năm L iều có thể bật mí. Nhưng, hơi khó đấy nhé! vì Phạm

tiên sinh hỏi này cháu cảnh đời ở trọ chỉ dọa sẽ cắt tóc đi tu theo ông Đạo Dừa nên tụi Con Ong xin hứa với bạn đọc sẽ ráng tìm ra con ruồi bí mật này, rồi sẽ công bố trong số tới

CON ONG THÔNG CẢM VỚI BẠCH ĐÀU TƯỚNG QUÂN

Vụ Quý Tiết Kiệm nổ tung khiến ông tướng bạc đầu Nguyễn văn Vi khó xử không ít vì là kẻ đứng mũi chịu sào. Tâm nguyện của bạch đầu tướng quân trước khi rửa tay gác kiếm là phải làm một cái gì để đời, một cái gì cho bọn đàn em gồm gần triệu lính tráng được mát mặt khi già từ vũ khí. Chương trình vĩ đại của ông vừa chấp chứng thì húc phải bức tường kiên cố của bọn tư bản và quyền thế. Mồng đã vỡ. Chỉ cả đã không thành.

Thân ông tuy bại nhưng chắc chắn danh ông không liệt. Con Ong đã thông cảm với ông từ khuya. Đừng buồn bạch đầu tướng quân. Chương trình kế hoạch của ông đâu hay nhưng không gặp thời, gặp thế cũng chịu.

Thời, vụ này nói nhiều không tiện. Nó kỳ dị và quái đản lắm. Nghĩ lại chỉ thương cho những anh lính hậu chiến.



► CỬU SỪNG

TIN MỪNG CUỐI NĂM

Cuối năm con Heo, Tổng Ngọc đã thân ái ban phát cho toàn thể quốc dân đồng hồ và món quà Tết vô cùng quý báu. Thừa đó là cái vụ tăng giá xăng và dầu hỏa. Hành nghề càng lâu năm lại càng có kinh... nguyệt nhiều nhiều, nên Tổng Ngọc mần ngay 1 cú bất ngờ khiến cho ai nấy đều tá hỏa tam tinh chẳng có kịp phòng bị chi hết chọi. Ngày Tết, xăng tăng giá, các loại xe cộ dĩ nhiên cũng đều leo thang. E Con Rồng Lộn, tắc xi, xích lô máy, xe đồ đều đưa cái máy chém to tởm ra chụp xuống đầu khách hàng.

Cũng vì thế nên đầu năm niên thú; cái sự đi chúc Tết nhau coi mời cũng thừa thớt. Một cuộc xe hai bò, lượt về hai bò nữa, đi thôi thà rằng năm nhà cho khỏe.

Tướng Tổng Ngọc là tướng con thần lẫn có khác. Khôn ghê ả. Nhè cuối năm mà tăng giá thiêng thứ ra thiên hạ chả còn ai có phần ứng chi được hết. Báo chí thì nghĩ. Hạ Bộ Thượng Bộ cũng phọc mê bu tích để ăn Tết.

Ăn Tết xong thì là một sự đã rồi. Có rủa xả lăm cũng bằng thừa. Và lại mấy niên hành nghề, mặt đã thành trai, tai cũng hóa điếc. Nhà nước đặt người quả là đúng chỗ.

VÀ TIN MỪNG ĐẦU NĂM

Nhưng cái tin mừng cuối năm cũng chả có rung rợn kinh khủng bằng cái tin mừng đầu năm. Việc tăng giá xăng dầu sao cũng chỉ là vài ba giọt nước đổ thêm vào một cái ly đã tràn đầy những sự náo nê thế thảm do công cuộc cách mạng mùa Thu mang lại. Nhưng còn cái tin Tổng Ngọc họp liên miên với các phụ tá và gọi thư ký đánh máy vô bua rở để mần một cuộc cách mạng kinh tế mùa Xuân thì mới thiệt là hấp dẫn.

Báo Hòa Bình của cha Trần Du cho biết rằng, vào mấy ngày trước Tết, nhiều tin tức về những biện pháp kinh tế cho phép tăng giá xăng 40%, tăng giá đường 100%, tăng giá máy bay 40%, cũng đã được báo chí tung ra. Sau đó tất cả những biện pháp này đều được Bộ Kinh tế chính thức ban hành. Tuy nhiên những biện pháp trên chỉ là những biện pháp tiêu kinh tế mùa xuân. Với những biện pháp sắp ban hành vào tháng 3 tới đây thì giá các nhu yếu phẩm như gạo, thuốc Tây, sữa, đường, và một vài loại hàng khác như la ve, nước ngọt, thuốc lá sẽ còn tăng lên nữa. Đó là churake việc tăng thuế và thay đổi hối xuất.

Để bênh vực cho công cuộc cách mạng này, Tổng Ngọc có phát ngôn rằng, dân miền Nam còn sung sướng hơn dân Bắc Việt nhiều.

Tế ra là vì dân ta hiện nay sung sướng hơn dân miền Bắc nên người ta phải hành hạ để cho có sự đồng cam cộng khổ. Bì giờ khổ như trâu, mai một khổ như chó nữa là vừa.

Lạy Trời phù hộ cho ông Tổng Ngọc sống dài như con thần lẫn để còn có thì giờ thi hành nốt hai cuộc cách mạng mùa Hạ và mùa Đông nữa cho nó đủ bốn mùa. Mùa đểch nào cũng mần cách mạng hết cho tới khi nào dân chúng chỉ còn cái si líp bực mí thôi.

THẦY BÓI LÊN HƯƠNG

Sau khi đưa mấy bố thầy tu lên Ti Vi để thảo luận ồm tòi về vấn đề mai dâm, quan năm Trần Văn Lâm, một nhân vật mặt trắng không râu, điều khiển chương trình "Người dân muốn khóc" trong ngày đầu năm con Chuột, đã mở cuộc xông đất Ti Vi bằng cách cho ba ông thầy bói sáng lên trình diễn một màn bói toán.

Bói ra ma quét nhà ra rác, ba tiên sư thầy bói: Huỳnh Liên, Minh Nguyệt, và Khánh Sơn vừa được quảng cáo không mất tiền lại vừa được dịp phét lác vung vít.

Chưa bao giờ người ta lại thấy nền thầy bói lên hương như lúc này. Thầy bói biểu sao thiên hạ nghe rùm rập cứ như là nghe các ông thánh sống không bằng. Thậm chí họ biểu ngày mồng một Tết là ngày sát chủ, mọi người cũng tin theo và cóc dấm ra đường. Một vài ông chủ báo đã tự động phọc mê bu tích, không phải vì giá giấy tăng, số hội nhiều lỗ lỗ, mà chỉ vì thấy lão thầy bói Chiêm nói rằng năm nay gặp sao Thái Bạch.

Sao Thái Bạch mất sạch cửa nhà! Nếu không đình chỉ mọi sự hoạt động thì một là đi ti hai là mất hết cơ nghiệp. Thế là chỉ vì cái mồm của thầy bói mà bao nhiêu thợ thuyền, thợ viết bị đi nằm ở ten Bà cả Đợi.

Một vài ông chủ nhà băng cũng nghe theo lời thầy bói cho vợ con đi Tây. Để tránh một cái nạn gì không biết.

Cái năm con Chuột này là năm của thầy bói Chi có nghề thầy bói là ăn nên làm ra, kể cả những thứ thầy bói mất sáng như sao nhưng cứ giả vờ đeo kính dâm để thiên hạ tưởng mình mù tịt, ngồi dưới gốc cây, coi mỗi quẻ từ 5 bò đến 1 xin. Và họ đã gạt đi không hết khứa.

Cứ xem cái cảnh mỗi ngày Lăng Ông thu hút hàng trăm ngàn thiện nam tín nữ tới dâng hương rồi xin xăm thì đủ rõ. Số tiền cúng bỏ vào cái hòm Công Đức ngày nào cũng phải khui tới hai lần để kiểm điểm vì nhiều quá xá. Xin xăm rồi lại phải ra nhờ các vị thầy bói đoán hộ.

Nhà nước còn tin dùng thầy bói hướng hồ là dân chúng.

Biết đâu mai một lại chả có 1 ông thầy bói nhảy ra tham chính.

Dám lăm ả!

ĐỨC VUA CŨNG CÒN PHẢI NGÁN THẦY BÓI

Tất nhiên đểch phải là vua Mít mà là vua Tây.

Chuyện này xảy ra dưới triều đại vua Lô 1 Thập Nhất. Lão vua khôn nạn này cảm tình con Đê bầm lăm hạng nặng. Hề thấy gái đẹp là tit mất lại và phe la mua liễn, bắt kể cả họ hàng hang hóc.

Vua cha Charles VIII có người em gái cũng bố khác mẹ là công chúa Marguerite de Sassenage. Sáng hôm ấy, công chúa đi phát phơ con tôm he ngoài hành lang thì bất ngờ cái giấy nịt vợ bị tuột. Nàng bèn cúi xuống vén xiêm lên để buộc lại, và đúng vào lúc ấy Lô 1 Thập Nhất đi qua trông thấy. Thế rồi nhà vua mê liễn. Mê cái đùi non của Marguerite hơn là mê cái nhan sắc của nàng.

Mối tình vụng trộm giữa Lô 1 và Marguerite kéo dài được hai niên, bỗng một hôm Marguerite cho triệu một anh thầy bói tới lâu đài của nàng để hỏi về số phận của mình sau này sẽ ra sao?

Tiên sư cái anh thầy bói này lại cóc biết nâng bi đội đĩa nên đã theo đúng thiên định kỳ số để nói toạc móng chó ra rằng, một tuần nữa thì nàng phiêu diêu miền cực khổ.

Một tuần lễ sau, quả nhiên Marguerite gồmom củ ti.

Vua Lô 1 Thập Nhất cấu sườn ghè lăm bèn hạ lệnh cho quân hầu tóm cổ anh thầy bói lẳng qua cửa

sở cho chết mất ngáp. Anh ta thân nhiên nhận lấy cái chết đểch thêm kêu ca chi hết. Khi anh ta đi qua chỗ ngài ngự đứng, nhìn về mặt bình tĩnh của anh ta, ngài ngự bèn tò mò mà hỏi rằng:

— Kể tiện dân kia, mi đã cho rằng mi là một kẻ khéo léo nhất trần đời, và mi lại có thể nói một cách chính xác về số phận những người khác. Vậy thì hãy nói cho ta biết số phận của mi sẽ ra sao và còn sống chừng bao lâu nữa?

— Muốn tâu bệ hạ, kẻ hạ thần sẽ chết trước bệ hạ ba ngày.

Lô 1 Thập Nhất hoảng quá liền lập tức hạ lệnh cho lũ gia nô phải săn sóc lão thầy bói thật chu đáo, vì nếu nó mà chết thì nhà vua sẽ bỏ mẹ!

THƠ THẦY BÓI

Hồi còn mồ ma ông Tổng Tài Nguyễn Bích Huệ, mỗi dịp đầu năm, ông lại mần một bài thơ để ca tụng những ngày Xuân tươi đẹp. Từ khi ông Tổng Tài Hà Xuân Trừng lên thay thế, vì bận chúm mũi vào cái sự mần thơ thuế má, nên ông đã lơ là với những vần thơ Xuân.

Tưởng rằng năm nay cóc có thơ Xuân thì may sao nhà nước lại rước được Mết Khánh Sơn lên Ti Vi để ngâm thơ Xuân chúc mừng quốc dân đồng hồ. Thơ của thầy bói dĩ nhiên là sặc mùi bói toán. Thơ rằng:

*Xuân đi xuân lại đã bao lần
Mấy chục năm rồi lại thấy xuân
Cánh cửa hòa bình như hé mở
Cuộc cờ chính chiến sắp tan dần
Mong ngày hội ngộ tình Nam Bắc
Bỏ lúc phân tranh cảnh Sở Tần
Hy vọng biết bao người ngóng đợi
Reo mừng tiếng pháo đón mừng Xuân.*

VÀ THƠ CỦA CON ONG.

Con Ong đọc xong thơ của thầy bói lên ngựa rờ rít. Cả bọn thấy rằng cần phải có đôi lời hỏi họa cho vui về cả làng. Không nhè thầy bói của phun ra được những bài thơ con Cóc hưởng hồ là Con Ong.

Và thơ của Con Ong tất nhiên cũng sặc mùi Con Ong. Vậy nếu có điều gì thô lỗ thì năm năm me, quý vị quân hùng thuộc cả hai đạo hắc bạch cũng xá u xá me xá lăm xá lỗi đi cho.

Thơ rằng:

*Xuân đi xuân lại thiệt cù lần
Mấy chục niên rồi cóc thấy xuân
Bom đạn chiến chinh còn vung vít
Thời cơ hòa hiệp vườn lãn khân
Mong chi đoàn tụ người Nam Bắc
Đến Tết Congo vườn Sở Tần
Hy vọng cuốn theo dòng nước đá
Địt đùng ỳnh rầm đón mừng Xuân!*

KHEN 1

Con Ong vốn gồmom toàn những đura viết bố lão, chả mấy khi khen ngợi ai. Bốc thú rất nhiều nhưng bốc thơm chả có bao nhiêu. Tuy nhiên năm nay, phá lệ, vì thấy rằng cần phải khen một phát.

Thừa đó là sự mần công chuyện rất đặc lực của các vị bạn dân

Trước hết là nạn cướp giật trong những ngày đầu năm con Chuột nhất chỉ còn rất thừa thớt. Năm thì mười họa mới có một vụ. Cái đám nhảm loại ăn mầy ăn xin cũng được các vị bạn dân lùa về các trại Tể bản một số đông. Nên chi, trong lúc đi lễ bái, khách thập phương cũng đỡ khổ vì những vụ đòi tiền mai lộ trước khi về chùa.

Các trạm giao tế dân sự lam việc suốt đêm giao thừa, hy sinh ra rít, không còn biết đến Tết nhất nữa.

Vấn đề giải quyết nạn kẹt xe trong mấy ngày Tết cũng được tổ chức hết sức chu đáo. Ngay những người đi bộ cũng phải chịu một sự kỷ luật giao thông chớ không dám coi trời bằng vung, đi bừa bãi như trước.

Có thể mới xứng đáng là bạn dân chớ!

HOA-PHONG

KỸ-NGHỆ KIM-KHÍ TRẮNG-MEN

VĂN PHÒNG : Đ.T. 38.105
54 - CHIỀU ANH CẮC - CHOLON
CƠ XƯỞNG : CHỢ LỚN
167^B NGUYEN-DUY - BINH-DONG

ĐỂ NGỪA BỆNH UNG-THƯ

Xin Quý khách hãy dùng SẢN PHẨM BẮNG các loại kim khí trắng men

• THAU - THỒ - CHÉN

• ĐĨA - CAMEN v.v..

Dụng cụ Y Khoa
BẮNG

KIM KHÍ TRẮNG MEN

ĐẶC ĐIỂM:

- TỐT
- BỀN
- RẺ
- SANG



(Nhãn hiệu của chúng)

*Quý Khách
Chiến Cờ*
VÔ CÙNG HOAN NGHÊNH

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

XÂY CẤT BẤT HỢP PHÁP

Sắc luật số 16162 ngày 31-7-62 quy định sự trừng phạt những vụ xây cất không xin phép hay cất sai giấy phép. Cất nhà hay sửa nhà không giấy phép bị phạt bạc từ 1.000 đến 100.000 đồng và phạt giam từ 1 đến 6 tháng. Hoặc bị 1 trong 2 hình phạt này.

Tuần này, Thiết Diện Phán Quan đang đương xử 1 vụ án vô cùng đặc biệt, xuyên không gian và thời gian.

CÁO TRẠNG

Hùng Quốc Tồ sinh năm 2879 trước Tây lịch tại Văn Lang. Trú quán bất định. Tiền án không. Vì chẳng có địa chỉ cư trú nhất định nên không đến hầu tòa, ủy cho Nguyễn v Việt Nam thay mặt.

Bị cáo "xây cất bất hợp pháp tại trung tâm giải trí Vũng Tàu". Vi phạm các điều 1, 2, 3 và 4 sắc luật số 16162 ngày 31-7-62.

Chiếu hồ sơ của số Hồ Bùn tiểu quốc Vũng Tàu nộp tại Biện Lý Cuộc, sự việc xảy ra như sau:

Tiết Trung Thu năm Hợi, quan Biện Lý chấp đơn của Lê Cường Quyền cáo Nguyễn Tinh Toán, ý là đương kim chủ chủ Vũng Tàu, đã khinh rẽ giai cấp thuộc phe nhóm Cường Quyền bằng cách cấp cho Hùng Quốc Tồ một khoảng đất lớn để y can xây nhà tạm trú, trong khi Lê Cường Quyền và tập đoàn có ý định sử dụng khu đất đó làm nơi chứa thổ đồ hồ.

Quan Biện Lý, sau khi nghiên cứu đơn khởi tố thấy nội vụ có thể tạo nên tranh chấp giữa Lê Cường Quyền với Hùng Quốc Tồ nên ủy tư pháp cảnh lại khẩn thư lý.

Nguyễn-Văn Việt-Nam thay mặt Hùng-Quốc-Tồ đứng vai bị cáo, Lê-Cường-Quyền dân sự nguyên cáo đồng được thỉnh tới cơ quan hữu trách lấy cung Nguyễn tinh Toán hiện diện trong cuộc thẩm vấn với tư cách nhân chứng.

Biên bản vấn bị cáo Hùng Quốc Tồ do Nguyễn Văn Việt-Nam thay mặt như sau:

VẤN: Tại sao Hùng-Quốc-Tồ chiếm đất?
ĐÁP: Vì nghèo quá. Và lại Quốc Tồ chẳng được ai đỏi hoà thành thế phải đi xin đất.

VẤN: Nghèo không phải là lý do phải đi chiếm đất.

ĐÁP: Quốc-Tồ không đi chiếm mà chỉ đi xin và được quan đô chương Nguyễn Tinh Toán chuẩn cấp có giấy tờ hẳn hoi. Đất có phái lai, được đống thuê có dân con niếm.

VẤN: Nhưng khi nhận đất cấp, Quốc Tồ có biết đó là sở hữu đã xi trước của Lê Cường Quyền và tập đoàn không?

ĐÁP: Biết chứ. Sở hữu của Lê Cường Quyền và phe nhóm chẳng phải chỉ một mảnh đất nhỏ đã cấp cho Hùng Quốc Tồ mà là tất cả của chim, của nòi trên cái thân thể Việt Nam gây guộc này.

VẤN: Đã biết thế mà còn dành đất của người ta mà không sợ sao?

ĐÁP: Sợ gì? Đã bao lâu nay Quốc Tồ lang thang rày đây mai đó, chẳng được mái nhà che mưa, ăn nắng. Song chẳng vì thế mà Quốc Tồ buồn, Cái buồn vô hạn của người là lũ con trong bọc đã tự chia hai để nhìn nhau như quân hãn quân thù, Chúng hận nhau đến nỗi bỏ quên cả Tồ để người phải chịu cảnh diếm cỏ cầu sương.

VẤN: Đã chịu cảnh đó từ lâu sao không chịu luôn cho quen đi, việc gì lại chiếm đất của người cao sang quyền quý?

ĐÁP: Như trình bày ở trên là Quốc Tồ không chiếm ngụ vô quyền hoặc xây cất tuyên định cư trú bất hợp pháp. Mọi thủ tục bàn giấy, hành chính đã đều được Nguyễn Tinh Toán, đương kim đô chương, hoàn tất. Quốc Tồ sẵn sàng chịu đựng cảnh lang thang không nơi nương nhờ, nhưng nếu Tồ còn vô định thì lũ con rút ruột của người còn mãi mãi chia rẽ và dùng hận thù đối thoại với

nhau. Mấy người tướng miếng đất nằm giữa những khu giải trí, kế cận các cao ốc ướt sũng mỹ kim và từng chuỗi cười ô nhục của cảnh bán thịt người này là biểu tượng của «uống nước nhớ nguồn» chẳng? Không, nó lổ lổ và ứ tập lằm.

VẤN: Vậy Tồ muốn đất nào?

ĐÁP: Đã nói không phải Tồ muốn là cứ chiếm đoạt như Lê cường Quyền và tập đoàn. Còn thiếu gì đất đai đang bị bỏ góa hoặc sắp bị chiếm đoạt, xi phần do bọn cao sang quyền quý âm mưu? Dành cho Quốc Tồ miếng đất ở khu giải trí làm nơi nhang khói mấy người tướng đã đền đáp xong công ơn gây dựng nước của Tồ rồi sao mà còn tiêu tâm bày đặt chuyện cáo Tồ về tội choán đất công và xây cất bất hợp pháp? Tội nghiệp, một trăm đũa con trong bọc đã phải chia hai từ những ngày đầu thì về sau anh em ruột thịt chúng vẫn còn chịu cảnh phân li...

Cung từ của Lê cường Quyền và tập đoàn đứng dân sự nguyên cáo kiện Hùng quốc Tồ chiếm đất nghi nhận được như sau:

a.— Cậy là Quốc Tồ mà xi đất tranh của con cháu là xấu lắm.

b.— Lê Cường Quyền và phe nhóm còn nghèo cần phải có thêm nhiều mảnh đất như mảnh đã bị Quốc Tồ chiếm để phát-huy cơ sở. Bao giờ giàu sẽ làm cho Tồ một căn nhà trật ở tạm. Trong tương lai, nếu Vũng Tàu trở thành trung tâm quốc gia giải trí thì miếng đất làm tuyên định cư trú của Quốc Tồ sẽ được giá vì nằm vào trung tâm. Theo các kiến trúc sư cổ vấn của Lê Cường Quyền và tập đoàn thì mảnh đất Hùng Quốc Tồ chiếm ngụ vô quyền dựng bất cứ kiến trúc nào cũng vô tiền vào như nước, tỷ như nhà nhầy đầm, phòng ngủ, quán rượu sông bạc. Làm nhà Quốc Tồ ở khu giải trí khiến cho giá trị thương mại của khu bị suy giảm mất mấy thành.

c.— Lê Cường Quyền và tập đoàn đã tốn biết nhiều công khó, vất vả, hy sinh mà không xi được mảnh đất này để trồng thương là một bạc bèo, vô ơn cần phải đá đảo và tận diệt giặc Cộng.

Đặc biệt, trong khi cung, với tư cách dân sự nguyên cáo, Lê Cường Quyền đã hô rất nhiều khẩu hiệu triệt hạ những âm mưu bán đứng công khó của nguyên cáo và phe nhóm bằng cách xi đất cho Hùng Quốc Tồ.

Riêng phía Nguyễn Tinh Toán, đương kim đô chương Vũng Tàu, nhân chứng cho biết khi chuẩn cấp đất, phê thuận trên họa đồ kiến trúc nhà nhang khói của Hùng Quốc Tồ, ngoài nhiệm vụ của một đại quan mà còn kèm theo tư cách của một người biết nhớ đến cội nguồn. Trước đó, y đô chương gặp ít nhiều phản ứng từ phía lâu la của Lê Cường Quyền và phe nhóm tại địa phương. Nhưng Nguyễn Tinh Toán không tiêu tâm vì thiên nghi Lê Cường Quyền cùng tập đoàn đã chiếm cơ man nào mà kể những đất đai thuộc công thổ, công điền.

Một thí dụ điển hình là tại doanh nọ thuộc binh đoàn miền Đông, phu nhân của phe nhóm Lê Cường Quyền đã chiếm cả ngàn mẫu đất, để tương lai gần đây, người của xứ Thái Dương Thần Nữ qua đầu tư mở nhà máy chế phân bón ruộng và thực phẩm nuôi gia súc thì quý phu nhân cứ việc công ty bằng đất xi được. Trong khi chẳng những Hùng Quốc Tồ vẫn lang thang vô định mà bọn què, cụt không miếng đất nhỏ cầm dùi. Nguyễn Tinh Toán chiếu luật Vua phép nước và lương tâm con người chưa quên tổ, quên nguồn đã khăng khại gạt bỏ mọi đe dọa, trở ngại của Lê Cường Quyền và phe nhóm chuẩn cấp đất cho bị can họ Hùng đồng thời xuất công nho cất nhà cho Hùng làm nơi sớm tối đi về.

Bởi các lẽ nêu trên, trong thời gian tố quyền chưa tiêu diệt, Hùng Quốc Tồ chưa hẳn đã can tội xây cất bất hợp pháp và chiếm đất vô quyền. Dù sao, để duy trì an ninh cộng đồng thời bảo vệ

quyền lợi kinh tế của Lê Cường Quyền cũng như phe nhóm. Hùng Quốc Tồ vẫn bị truy tố về tội vi phạm các điều 1, 2, 3 và 4 sắc luật số 16162 ngày 31-7-62.

Làm tại Viện Chương Lý ngày 21-02-72

TRANG CỦA CÔNG TỐ VIỆN

Thưa ông Chánh Thâm,
Thưa quý Tòa,

Như thường lệ, trong phiên xử hôm nay, Công Tố Viện phát biểu ý kiến trước khi Luật sư Bao Chứng biện hộ bị can.

Xuyên qua cung từ của bị can, nhân chứng ghi trong cáo trạng của Viện Chương Lý, chúng tôi thấy Hùng Quốc Tồ ý mình là tố tiên nên có vẻ bất cần đến luật vua phép nước đồng thời Nguyễn Tinh Toán, cậy là đô chương này tuy nhỏ nhưng không thể không gây ngộ nhận là Nguyễn Tinh Toán đã có nhậm xà của Hùng Quốc Tồ nên mặc nhiên sử dụng công thổ như của riêng mình, muốn cấp cho ai cũng đặng.

Gạt bỏ mọi tiêu tiết, kể cả việc Hùng Quốc Tồ là tố tiên, công tố viện thấy đất nước còn loạn lạc những chương trình không làm ra tiền như việc xây nhà cho Hùng Quốc Tồ chưa nên đặt ra trong lúc này. Công tố viện tạm gọi việc làm nhà cho Quốc Tồ như một phí phạm vô ích, không đúng với tiêu chuẩn tiết kiệm để xuất cảng.

Lê Cường Quyền và phe nhóm là những người yêu nước, yêu đồng bào thật tâm, đã từng góp phần công khó trong việc mỗi mỹ kim nơi bọn lính viễn chinh ngoại quốc bằng những cơ sở hiện hữu tại các giải trí khu như Vũng Tàu, Nha Trang, Cam Ranh... chẳng hạn nay muốn xi thêm mảnh đất bị Hùng Quốc Tồ chiếm ngụ vô quyền và xây nhà bất hợp pháp cũng chỉ là việc làm có tính cách bắt buộc nhằm phát triển kinh tế quốc gia.

Chúng ta đang sống trong chế độ dân chủ, có hiến pháp, có quốc hội, có các cơ sở tượng trưng cho pháp trị thì không ai được ý quyền cậy thế, kể cả việc cậy mình là Quốc Tồ để chiếm đất làm nhà ở.

Bởi vậy cho nên, công tố viện yêu cầu ông Chánh Thâm và quý Tòa, hãy nhân danh Lê Cường Quyền và phe nhóm, là những người hữu công cho sự sống còn của đất nước, thẳng tay nghiêm trị Hùng Quốc Tồ đã vi phạm trầm trọng sắc luật 16162 đồng thời chuyển tư cách của Nguyễn Tinh Toán từ nhân chứng sang đồng lõa với Hùng quốc Tồ trong âm mưu chiếm đoạt công thổ. Được như thế, công lý lương tâm mới tồn tại và ta mới đền đáp trong muôn một đức hy sinh cao cả của Lê cường Quyền và phe nhóm vậy.

Cảm ơn ông Chánh Thâm. Kính chào quý vị.

BẢN ÁN

Sau biện hộ của trạng sư Bao Chứng, tòa tuyên án:

— Vô thẩm quyền.

— Truyề Hùng Quốc Tồ có Nguyễn v Việt Nam thay mặt cứ tiếp tục xây cất tuyên định cư trú tranh cho con cháu cảnh phải cắt đôi thân Tồ trong những lễ kỷ niệm tổ chức hoặc ở sân đá bóng hoặc ở sở thú như trước đây.

(Ghi chú: Sau khi tòa án lương tâm tuyên bố vô thẩm quyền, dân sự nguyên cáo Lê Cường Quyền cấp tốc đưa nội vụ lên Tối Cao Pháp Viện, Giới Quan sát cho hay nếu Tòa án tối cao mà xử thì chắc chắn Hùng Quốc Tồ thua lớn).

CÀM CÚM — SỢ MÙI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẤP THỊT
HÃY UỐNG
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)



Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI
— LÊN CÂN NHANH CHÓNG
— ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
— TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(S.M. BY/ICCP)

Người và việc ...

● MỘC THẠCH

CHUYẾN HOA DU CỦA NIXON

Thế là người Nixon đã dời Hoa Kỳ đi BK. chuyến đi của 1 đại đế có khác, nó được sửa soạn hơi kỹ từ lâu. Cả thế giới phải nghiêng tai ghé mắt chú ý tới chuyến đi này, rồi để mà thì thảo bàn tán. Ngày ông Nixon lên đường, theo lời tường thuật văn hoa bay bướm của đài Voa, đó là 1 ngày đầy mưa tuyết, những bông tuyết bay là tả đầy trời, bay đầy trong khuôn viên tòa Bạch Cung, và ông Nixon đã đứng trong khuôn viên đó nhận lời chúc mừng của nhiều giới chính khách, trong đó có cả đối lập chúc ông «mã đáo thành công».

Người ngày xưa không có phi cơ nên đi ngựa vì vậy mới có chữ mã đáo, nay ông Nixon đi phân lực cơ siêu thanh, phải chúc ông phi đáo mới đúng, mấy ông Phóng viên đài Voa ở lâu năm xứ Mỹ cũng bày đặt dùng chữ nhỏ, khó quá.

Chuyến Hoa du của ông Nixon đang làm nhiều người hy vọng cũng như nhiều người lo ngại. Những kẻ hy vọng chỉ là những kẻ ở xa, còn những kẻ ở gần lại lo ngại, tỷ như Đài Loan, Việt Nam, Cam Bốt, Nhật.v.v. Đài Loan, Việt, Miên lo ngại người bạn Mỹ sẽ bị Trung Cộng cho vào xiềng, hay mê hồn trận rồi chơi trò lái các đàn em, còn Nhật lo cho nền kinh tế của mình. Ngày ông Nixon đi là ngày mừng hai Tết con Chuột, và cũng ngày đó Tướng Thống Chế ở Đài Loan đưa ra một tuyên cáo nói là mọi cuộc thảo luận giữa Nixon với Mao, Chu về vấn đề Đài Loan đều vô giá trị. Thật tội nghiệp cho ông già gần đất xa trời, giấc mơ giải phóng Hoa Lục đã tan theo xác pháo từ lâu, nay giấc mộng giữ Trung đảo cũng đang bị lung lay. Tối Ba Mươi Tết, hẳn ông già họ Tưởng đã ngồi trầm ngâm bên tách trà nóng, trước lu trầm ngút khói, nghĩ tới thân phận mình, thân phận đảo Đài Loan nhỏ bé mà đau xót, và càng đau xót hơn khi nghĩ tới chuyến đi của người bạn đồng minh vì đại Hoa Kỳ, người bạn vừa mới bắt tay với kẻ thù không đội trời chung của mình để rước hãn vào cái ghế của mình ở Liên Hiệp quốc, nay mai người bạn đồng minh dám mời mình đi Mỹ chơi rồi giao luôn cái đảo mình đang nương náu cho kẻ thù lắm. Chơi kiểu Mỹ của người Mỹ cái gì mà không chơi, chẳng vậy mà Tướng Thống Chế đã từng bỏ nhỏ với ông Nghị Trần thế Minh khi ông này viếng thăm Đài Loan là: «Các ông cần thận kéo người Mỹ bán đứng VN như đã bán đứng Trung Hoa Dân Quốc». Khi bỏ nhỏ như vậy có lẽ Tướng Thống Chế tưởng Trần Nghị Sĩ tiên sinh là một tay chính khách có dư danh tiếng tại Giao Chi, thật quá hân hạnh cho Trần Nghị Sĩ và mọi tội nghiệp cho Tướng Thống Chế.

Và càng tội nghiệp hơn là ra cái bản tuyên cáo đó để cho oai vậy thôi, chứ người ký tuyên cáo hẳn cũng đã hiểu một cách rất thâm thúy rằng, ra 10 bản tuyên cáo như vậy, người bạn đồng minh nếu muốn cho mình đi thì mình cũng phải đi như thường.

Sau cái lo của chúa đảo Đài Loan là cái lo của ông Lon Nol, cũng là một Thống Chế (nhảy dù) của Cam pu Chia, ông Lon Nol vừa cho báo chí Cam Bốt chữ người bạn Mỹ loạn lên, Mỹ có thể bán đứng Đông Dương trong chuyến Hoa Du, nhất là trong một lời tuyên bố mới đây của ông Ngoại Mỹ là chỉ có người Sihanouk, một ông Hoàng lưu vong sau khi người Mỹ bắt đền xanh cho Lon Nol làm cứ đảo chánh ngoạn mục... là có thể thống nhất được xứ Campuchia thôi. Như vậy trong tương lai, ông Thống Chế Lon Nol chắc cũng đến ca bài lưu vong mất. Người Đông Phương thường hay đau xót khi ngâm câu «Chánh khứa nhất khứa hề bất phục phản» Chuyến đi của Nixon dường như cũng làm cả hai nước Việt teo người chút ít. Nếu hai đàn anh Ni Xon, Mao mà ngã giá với nhau thì hai đàn em Việt Tự Do và Việt Cộng San chắc có nhiều chuyện thay đổi. Theo một tờ báo Thụy Sĩ thì Bắc Việt đang hết sức bối rối lo ngại, vì BV từ mấy năm nay cứ rần ở bàn hội đàm Ba Lê là mong được đàn anh Tàu Cộng giúp đỡ thêm này đàn anh lại chơi không bỏ, tiếp rước kẻ thù một cách trịnh trọng hơn cả rước vua (chữ của người CS Nga Sô mia mai Trung Cộng) thì mọi sự cứng rắn của đàn em coi như rã rời từng mảnh rồi, và nếu đàn em phải mềm, bắt buộc phải mềm theo ý đàn anh, thì đàn em thất bại lớn rồi còn gì.

Nixon tới Bắc Kinh, chưa biết những chuyện gì sẽ được bàn tới, vì theo ông Zich Lor, mọi chuyện nói tới phải vài năm sau nữa thế giới mới biết, tuy có lời thưa trước như vậy, nhưng quốc tế thổi mồm cứ nhất định phỏng đoán là Nixon và Mao sẽ bàn tới vấn đề chiến tranh Đông Dương, và lời tiên đoán này đã làm cho dân chúng Campuchia khắp khối mừng thầm, theo tin các hãng thông tấn, thì sau 2 năm chiến tranh, người Cam Bốt đã quá mệt mỏi lo sợ nên mong sớm có hòa bình. Kẻ người bạn đồng minh Cam Bốt kém kiên nhẫn và không giỏi chịu đựng, nhân dân Giao Chi đã phải chịu một cuộc chiến tranh kéo dài 27 năm và vẫn còn «hy vọng» chịu đựng hơn nữa mà không dám ao ước có hòa bình, vì nói hòa bình bây giờ là phản chiến vô ấp ngữ thì thấy mẹ. Bởi thế dù lực mồm, sức kiệt vẫn phải cương mình lên mà nói sẽ đấu tranh tới chiến thắng cuối cùng.

Chuyến Hoa du của Nixon kéo dài cả tuần lễ và mặc dù Bắc Kinh đang sửa soạn đón Nixon một cách trọng thể, nhưng trên các đường phố Bắc Kinh, những biểu ngữ, khẩu hiệu «chống đế quốc Mỹ» và ủng hộ tinh thần chiến đấu của các nước anh em Đông Dương chống Mỹ» vẫn còn đầy rẫy. Còn Nixon miêng nói là tới Bắc Kinh với tất cả thiện chí Hòa Bình, nhưng lại cũng cho biết rằng, mối hận thù 25 năm giữa Bắc Kinh, Hoa thịnh Đồn không dễ gì xóa bỏ trong vòng một tuần lễ thăm viếng Bắc Kinh của ông. Thật chính trị đúng là một trò chuột đẻ, đểch ai hiểu ra sao. Khi tôi viết những dòng này thì đúng là giờ Nixon đang ngủ mí vợ tại đảo Guam ngoài khơi Thái Bình Dương, mai sớm mới lên đường đi Hoa Lục, nên chưa biết Nixon và Mao sẽ chào mừng nhau những gì, liệu có tiểu lâm bằng chuyện mấy anh kỹ giả Mèo được tháp tùng Nixon đi Bắc Kinh mà lại chờ theo cả gấu khổng lồ Bắc Cực hy vọng đi lấy những con gấu Paola mắt kính của Trung Cộng không, và có hay ho bằng chuyện ông Nixon tiết lộ trong chuyến đi này, bà Nixon đã đem theo cả một valy tổ bố đựng toàn sách, xi líp và giày vớ không. Mọi chuyện đành xin hạ hồi loan báo.

Tin cuối cùng cho hay Tướng Thống Chế đã xin quốc hội Đài Loan cho hồi hưu sau bốn nhiệm kỳ tức 24 năm làm Tổng Thống Đài Loan của ông. Phải chăng ông muốn rút trước để bảo toàn chút danh vọng cuối cùng. Thanh thực phần ưu cùng ông Thống Chế.

CHÚC TẾT CÁC ÔNG LỚN

Số Con Ông đầu năm chuột, xin có mấy lời chúc Tết các ông lớn. Ông lớn nhất nước bây giờ là Tổng Tông, năm mới xin chúc Tổng Tông dù thế nào đi nữa thì ông cũng giữ nguyên được lập trường bốn không của ông, kể cả khi CS chấp nhận 8 điểm hòa bình của ông và ông Nixon cùng sáng tác. Nói tới 8 điểm hòa bình, người ta phải nhớ tới buổi họp báo cuối năm heo của ông về vấn đề này, trong buổi họp báo đó, dù có người tham vụ đàn cảnh trước, nhưng ông diễn xuất vẫn chưa trơn chu, bởi vậy trong những câu đáp, ông đã cài thêm mào tự «cái» quá sức nhiều, tỷ như cái sự hòa bình, cái cuộc chiến đấu, cái lập trường bốn không của tôi không thay đổi v.v rồi tới bài thông điệp chúc Tết đồng bào cả nước đêm giao thừa, ông cũng dùng hơi quá nhiều chữ «cái». Có kẻ làm cầm đã ngồi đếm xem bao nhiêu chữ cái trong cái trong bài thông điệp nhưng rồi cũng chịu không đếm nổi vì nhiều quá.

Ông Tổng Thống là người bình dân, có lẽ vậy ông thường xài những danh từ bình dân cho hợp với đại chúng, nhưng dù sao thì bây giờ ông cũng là người ở quá cao trên lớp bình dân, vậy chúc ông trong những cuộc họp báo hay đọc thông điệp sau, ông bỏ bớt chữ cái đi cho có vẻ văn chương bác học một tí.

Năm ngoài, năm kia, ông nói hòa bình chỉ còn cách chúng ta roo mét cam nay chúc ông thu ngắn nó lại còn một mét, ông có thu ngắn được nó, chắc chắn ông sẽ lạc đường vào lịch sử bằng cửa chính.

Nhân vật thứ hai được chúc là ông Phó già gần ông Phó gần năm cũ được giao cho nhiệm vụ đập đầu tham nhũng, mong rằng ông sẽ đập liên tiếp

nhiều cái đầu tham nhũng bự để cho cái Giám Sát Viện thất nghiệp ngồi chơi sỏi nước luôn. Xin lưu ý cụ Phó Già là năm nay là năm chuột, bọn tham nhũng sẽ đục khoét mạnh y như chuột, vậy chúc cụ đúsúc khỏe đề mà vác ba toong đập chết hết lũ chuột tham nhũng đi, cụ cứ đập chết hết vì không sợ «diệt hết tham nhũng thì lấy ai ra làm việc nước» Dân tộc ta không thiếu gì người cụ ạ. Năm mới cũng xin chúc thêm cụ một lời cụ sẽ làm sáng giá nền văn hóa Giao Chi, bởi dưới tay cụ có cả m⁺ cái hội đồng văn hóa, cụ cho ông quốc vụ khanh Lao Mai ngồi nghỉ xả hơi luôn cho đỡ mệt, chứ mấy năm làm văn huớ, cụ Mai đã mệt quá sức rồi. Nhân vật thứ ba được chúc là ông Tổng Ngọc, xin chúc ông năm mới sẽ đưa ra được cuộc cách mạng mùa xuân, thay thế cho cuộc cách mạng mùa thu đã lỗi thời, vì nó không thu được nhiều bạc cho cái thúng thúng cả 2 đầu là ngân sách Quốc gia. Hy vọng cuộc cách mạng mùa xuân sẽ cắt luôn được cái Bao tử của dân chúng sau khi dân chúng đã thất lưng bụng 1 cách tối đa để ăn 1 cái tết chuột khắc khổ. Chúc thêm ông là ông sẽ ngồi được mãi trên cái ghế kinh tế, vì nhân tài kinh tế ở đất nước này chỉ có mình ông thôi.

Người thứ tư được chúc là cụ chủ tịch Thượng Viện, theo Hiến định cụ là đệ tam nhân vật quốc gia cơ đấy, lẽ ra phải chúc cụ trước khi chúc ông Tổng Ngọc, nhưng ông Ngọc đang là một chính khách đang lên, và lại tên tuổi ông trong năm ngoài, năm kia đã nổi hơn cụ nhiều quá nên phải để lên trên cụ, mong cụ đánh cho hai chữ đại xá. Năm mới xin chúc cụ cuối năm nay lại liên kết chặt chẽ với Hoa Sen của ông Nghị Mậu ngõ hầu chiếm cái ghế chủ tịch Thượng Viện nhiệm khóa 6. Lại mong cụ sẽ làm chủ tịch luôn chín năm, để may ra khi phe bên kia chấp nhận 8 điểm hòa bình cụ sẽ vào dinh Độc Lập ngồi trên ghế Tổng Thống mà xử lý một tháng. Người ta bây giờ đã có kẻ ao ước chỉ ngồi trên cái ghế Tổng Thống một ngày để chết ngay cũng hả, nếu cụ được ngồi trên cái ghế đó một tháng thì cũng quá sung sướng lắm rồi. Xin nói để cụ rõ, hiện trong Thượng Viện có một số đồng chí ông bà Nghị thân nhà nước tận tình đã không ưt ái cụ mấy, vậy mong cụ sẽ tranh thủ được nhân tâm của mấy ông Nghị này.

Thứ năm là chúc ông Bá Càn, chủ tịch viện dưới của nước Giao Chi, chúc rằng ông sẽ giật được cái kim khánh «gia nô chi bảo» của cụ Bà Lương đadem trước ngực từ 4 năm nay. Tin là ông còn trẻ, tài cao ông sẽ có thể giật được cái kim khánh đó để dâng. Lại chúc thêm ông năm mới sẽ làm sạch được viện dưới, nếu có thể biến luôn viện dưới như quốc hội đệ nhất Cộng Hòa, một cái quốc hội «gọi dạ bảo vâng» Làm được việc khó khăn này, tin chắc đường danh vọng của ông sẽ lên như diều gặp gió. Nếu ông lên, xin móc theo người tuổi trẻ Phạm duy Tuệ đi cùng. Nhân vật thứ sáu là ông Chủ tịch Giám Sát Viện. Chúc ông năm mới sẽ giành lại được «chủ quyền» đã mất từ cuối năm ngoài, ông sẽ đem được nhiều vấn đề tham nhũng ra trước «vành móng ngựa» của viện Giám Sát.

Sở dĩ năm ngoài ông không đạt được thành tích, vì quý công tử đã hại ông bằng cách móc vị sĩ phu cuối cùng của miền Nam vào những chuyện cụ không làm khiến cụ nổi giận, để ông teo bu đi.

Nhân vật thứ bảy là ông Ngoại mồm, năm ngoài ông bị sao lá đa chiếu nên hóc hác, ma đăm đen Indira đã làm ông một cú chơi với khi giao du thân mật với Hà Nội hơn ta qua hành động nâng hàng ngoại giao với Bắc Việt lên cấp đại sứ: còn ta chỉ ở cấp Tổng Lãnh sự. Lãnh sự là cái sự lãnh, vì lãnh nên mới teo là đúng. Chúc ông năm con Chuột ngành ngoại giao của ta sẽ nhanh chứ không phải lãn như chuột để có thể đấu tranh chính trị, tới thắng lợi về vang.

Cũng chúc ông bắt chặt được cặp đùi ông bằng những cái bủ loong made in USA vào cái ghế quan Ngoại ba chân đang khập khiễng, vì mới ngoài Tết ba ngày đã có tin cái tổ nội các và ông sẽ ca bài ở e Rô Be đánh đu, Tạc Záng nhảy dù, Zô Rô bắn súng...

Đệ bát nhân vật được chúc là ông Tổng Tài, 1ật người tuổi trẻ, tài cao (?) Xin chúc ông sẽ làm cho nền tài chính của ta được dồi dào dù là mới có tin ngoại viện Mỹ đã cạn lảng vào thứ ba rồi vì Thượng và Hạ Viện Mỹ chơi nhau không chịu biểu quyết. Ngoại viện mà cạn lảng thì tương lai ta đen như mồm chuột.

Nhân vật số chín được chúc là ông Tổng Bộ Ông Loa, chúc năm mới dư sức khỏe, thừa thông tuệ để có thể đọc qua là biết ngay báo nào đi không đúng đường lối vạch sẵn mà tịch thu cấp thời. Ngay mừng bốn tết, ngày đầu năm của làng báo Giao Chi ra số tân niên đã bị ông ra lệnh hết giờ chực tờ. Năm ngoài ông đã phá kỷ lục tịch thu báo của ông cựu Tổng Trưởng Ngô khắc Tinh, chúc ông năm nay sẽ tự phá kỷ lục hơn nữa để làm sáng tỏ, làm rạng rỡ cho chế độ tự lo báo chí nước nhà.

NĂM CHUỘT, CHUYẾN HOA DU CỦA T. T. NIXON

và số phận nhân dân Nam Việt-Nam

● Từ mảnh khoé tranh cử của Nixon đến việc tạo thế tam cường ● Từ số phận của Đài Loan đến số phận của VNCH

Cái nghiệp của bọn Con Ong là chữ bói, không chữ bói sẽ bị bạn đọc chế liền. Tuy nhiên, số báo đầu năm mà chữ bói hung hãn quá, sợ "rồng" cả năm. Vậy hôm nay xin phép bạn đọc để được nói chuyện chính trị chính em một chút.

Sự việc được cả thế giới bàn tán sôi nổi trong dịp Tết Nhâm Tý, là chuyến thăm Trung Cộng của Tổng thống Nixon. Ở Việt Nam, có nhiều người quá bị quan cho cái số phận quốc gia nhược tiêu của mình, đang ngồi chờ tình hình VN sẽ được giải quyết ở Bắc Kinh, cứ đợi ông Nixon đi Tàu về là xong hết, số phận đã được an bài. Trong khi đó, Mỹ nói rằng Ông Nixon sẽ không bàn với Mao Trạch Đông về số phận của VNCH và Đài Loan. Đầu năm, không nên quá bị quan, cũng không nên quá tin vào những lời nói chung thủy của các nhà ngoại giao chuyên nghiệp. Sự thật là trong chuyến Hoa du Tết Nhâm Tý, ông Nixon nhằm những mục tiêu khá rõ ràng. Mục tiêu gần là cái ghế Tổng Thống vào cuối năm nay, và mục tiêu xa là tạo thế tam siêu cường, Nga Mỹ, Trung Cộng, để hy vọng đạt được thế quân binh lực lượng trên thế giới. Tất nhiên chuyến đi của ông Nixon cũng có ảnh hưởng ít nhiều tới số phận của Nam Việt Nam.

CÁI GHÉ

Ông Nixon vốn là một nhà thương mại, ông đã từng làm đại diện thương mại cho hãng nước ngọt Pepsi Cola, từng đi khắp thế giới để quảng cáo cho món hàng này. Trước đây, ông Nixon vốn là một điều hâu có hạng, rất cứng rắn với cộng sản, năm 1964, chủ trương quân của Nam VN phải đổ bộ ra Bắc-Việt.

Nhưng đã là một nhà thương mại, thì không cần giữ vững lập trường. Làm bất cứ cái gì có lợi cho mình, dù có hại cho đồng minh chút đỉnh cũng chẳng sao. Khi

Phân ưu

Được tin:

Cụ Bà Quả Phụ

LÊ NGỌC BÂN

nhũ danh TRẦN THỊ NHAN Thân Mẫu Đại Tá LÊ TRÍ TÍN, Tỉnh Trưởng Quảng Nam vừa tạ thế tại Sài Gòn.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng Bà và gia đình, đồng kính chúc Hương Hồn Cụ sớm tiêu điều nơi miền Cực Lạc

Đại Tá và Bà TRẦN-VĂN-PHẤN

tranh cử năm 1968, ông Nixon đã hứa với nhân dân Mỹ sẽ giải quyết xong chiến tranh VN. Trong lịch sử hai trăm năm lập quốc, nước Mỹ đã từng chịu đựng nhiều cuộc chiến tranh, nhưng chỉ kéo dài 4 năm là cùng. Cuộc chiến tranh Việt Nam đã kéo dài tới 8 năm mà vẫn chưa chấm dứt. Ông Nixon lại phải tái ứng cử vào năm nay. Vốn là một nhà quảng cáo thương mại, tất nhiên ông Nixon phải nghĩ cách quảng cáo thật giật gân, để có thể tái đắc cử. Cuộc Hoa du đang diễn ra, và cuộc Nga du sẽ thực hiện vào tháng năm tới trước hết, là những màn quảng cáo vô cùng hấp dẫn được cả thế giới coi như một biến cố lịch sử của nhân loại. Dân Mỹ quá chán ghét chiến tranh, ắt phải coi cuộc Hoa du, và Nga du của ông Nixon như một cố gắng vượt mức để tạo hòa bình, thế là ông Nixon có thể nắm chắc cái ghế Tổng Thống Mỹ thêm 4 năm nữa.

THẾ TAM CƯỜNG

Quảng cáo để có thể tái đắc cử, là mục đích gần, và có tính cách cá nhân của ông Nixon trong chuyến Hoa du. Ngoài mục đích gần này, ông Nixon còn nhằm một mục đích xa hơn, và đúng đắn hơn, đó là thực hiện chính sách mới của Hoa Kỳ, tạo thế tam siêu cường trên thế giới, để bảo đảm hòa bình cho nhân loại.

Từ sau đệ nhị thế chiến, thế giới bị chia đôi ảnh hưởng: một bên là phía Cộng, do Nga sở đứng đầu, muốn bành trướng thế lực, nuốt trọn thế giới để thực hiện mộng bá chủ hoàn cầu. Một bên là Hoa Kỳ đóng vai cảnh sát thế giới tự do, ngăn chặn sự bành trướng của phe Cộng. Lo sự giằng co này mà chiến tranh tiếp diễn không ngừng suốt từ sau đệ nhị thế chiến tới nay. Gần đây, nhờ sự trưởng thành mau lẹ của con khủng long Trung Cộng khiến mối tình giữa hai nước cộng sản anh em Nga Hoa bị đổ vỡ, làm cho sự bành trướng của thế giới cộng sản bị trở ngại. Về phía tự do, Hoa Kỳ cũng mệt nhọc và tốn kém quá rồi, không muốn đóng vai trò cảnh sát thế giới nữa. Đồng thời do sự lớn mạnh của Trung Cộng và sự mâu thuẫn Nga Hoa, thế giới không phải chỉ có 2 ảnh hưởng chi phối, mà có tới ba. Đó là cái thế chân vạc: Nga, Mỹ, Trung Cộng. Ông Nixon đi Trung Cộng, rồi đi Nga, là để "chính thức hóa" cái thế chân vạc này. Khi cái thế chân vạc này được vững vàng, sẽ rất có lợi cho hòa bình nhân loại.

Nếu trên thế giới chỉ có hai ảnh hưởng, thì cảnh trâu bò húc nhau ruidi muỗi chết sẽ kéo dài mãi. Nhưng khi có tới ba ảnh hưởng, thì các anh này không dám dõc toàn lực ra mà đánh nhau nữa. Bởi lẽ hai anh đánh nhau, thì anh thứ ba sẽ đóng vai ngư ông đắc lợi. Nhờ đó mà nhân loại có thể được hưởng cảnh thanh bình, SỐ PHẬN NHƯỢC TIỂU

Mặc dầu Mỹ đã nhắc đi nhắc lại rằng, tại Bắc Kinh, TT Nixon vào Mao Trạch Đông sẽ không thảo luận về số phận của Việt Nam cộng Hòa, và Đài Loan Nhưng chắc chắn đó chỉ là những lời trấn an ngoài miệng, còn trong vòng bí mật, thế nào bản đồ Đài Loan và Việt Nam cũng được trải ra trước mắt Nix-Mao tại Hoa Lục. Tuy nhiên, bản đồ trải ra là một chuyện, còn VN có bị bán đứng hay không lại là một việc khác.

SỐ PHẬN NHƯỢC TIỂU

Những người lạc quan lại cho rằng chuyến Hoa du của ông Nixon rất có lợi cho quyền lợi của VN. Một mặt, nguồn dư luận này tin rằng dầu sao một chính khách như ông Nixon cũng không quá bất lương đến nỗi bán đứng quyền lợi của VN, vì nếu làm như vậy, thế giới sẽ phỉ nhổ vào mặt Mỹ, và tự hậu, sẽ không còn có ai dám chơi với Mỹ nữa. Mặt khác, nếu cái thế tam cường trên thế giới được thành tựu, thì rất có thể, Nam

Những người bi quan cho

Việt Nam cũng có phận như. Bởi vì, một khi tam cường thỏa thuận được với nhau, thì tất phải tôn trọng vùng ảnh hưởng của nhau, không còn nuôi hy vọng nuốt mồi của nhau nữa. Một khi Nga hoặc Trung Cộng không tích cực giúp Cộng Sản Bắc Việt thôn tính Nam VN nữa và một khi nếu Mỹ giúp cả Bắc Việt tái thiết hậu chiến, thì dù Nam Việt Nam có liên hiệp chẳng nữa, cũng không dễ dàng mất vào tay cộng sản được. Nghĩa là, nhờ trâu bò chôi húc nhau, mà dân VN thoát được số phận ruidi muỗi chết.

Một đảng bi quan, một đảng lạc quan, cho đến nay, chưa biết đảng nào sát thực tế. Riêng đối với chúng ta, nhân dịp đầu năm, hãy cứ tạm lạc quan cho cuộc đời đỡ đen tối. Hy vọng năm con chuột, đối với dân Nam VN, sẽ là một thứ «chuột sa hũ nếp» mà không phải là cảnh «chuột chạy cùng sà», nghĩa là... tới đường cùng, hết thuốc chữa rồi!

Gãi háng

● GÃI SĨ

CHƠI XẤU

Trước Tết Chuột, nhà nước nhắc đi nhắc lại thông cáo cấm mọi ngành, mọi nghề không được tăng giá trong dịp Tết. Nhà nước còn đe dọa những kẻ tăng giá bằng đủ hình phạt. Nhưng dân tăng giá xong rồi; nhà nước đã tăng giá thả dãn, tăng giá một cách ác ôn trong dịp Tết, giá xăng đã tăng 50%, giá đường tăng 80%, giá vé máy bay tăng 45%. Cứ bình thường, giá hàng Tết đã tăng, đằng này, cộng thêm biện pháp tăng giá ác ôn của nhà nước, giá sinh hoạt trong và sau dịp Tết đã tăng vọt, khiến dân chúng than trời như bọ.

Đối với người Việt Nam, Tết là những ngày thiêng liêng nhất trong một năm. Lợi dụng ngày Tết, lúc mọi người đều bận rộn, và nhất là nhè lúc báo chí đóng cửa nghỉ Tết để tăng giá cho khỏi bị chửi, là một âm mưu không đứng đắn. Nhà nước mà làm như vậy, rồi ai còn dám tin vào nhà nước?

TÉT LO

Ngày Tết đáng lẽ là dịp «quảng gánh lo đi», để mọi người vui sống và hy vọng. thì Tết Chuột vừa qua, tất cả mọi người đều lo ngay ngáy:

— Hồi Tết Mậu Thân, Đức Vua về quê ngoại ở Mỹ Tho đốt pháo tung búng, đến khi VC tấn công, suýt nữa Ngài bị mắc kẹt. Tết năm nay, Ngài đã cố thủ trong dinh Độc Lập được bố trí như một pháo đài, Hình như Ngài còn cho lập cả một đài phát thanh và phát hình riêng, để đề phòng biến cố. Như vậy, trong dịp Tết Chuột vừa qua, có lẽ Đức Vua cảm tình con chuột là người nhiều lo lắng nhất. Lo phe địch tấn công, lo phe ta làm ầu, và lo về vụ Nixon đi Tàu.

— Khi Đức Vua lo đủ thứ, thì quý vị trong chánh phủ chắc cũng chẳng yên được ba ngày Tết. Vì số phận của Đức Vua có liên hệ trực tiếp tới số phận quý vị. Dĩ nhiên, chỉ có quý ông lo thôi, còn quý bà thì tha hồ mà nhận lễ vật.

— Trong mấy ngày Tết, cụ Phó Gãi Háng cũng lo lắm. Cụ lo làm sao bắt được mấy đũa tham nhũng. Nghe đâu, cho tới nay, cụ đã chọn được 4 ông Phó tá đặc biệt ngang hàng thứ trưởng, nhưng chỉ

mới bắt được có một con mồi tham nhũng, là Thiếu Tá Trưởng Ty Cảnh Sát Quận Năm Saigon. Khi àoạt đổ quân vào Việt Nam đánh nhau với Việt Cộng, người Mỹ tính rằng cái tỷ lệ quân số mà phe đồng minh cần phải có để có thể đánh tan được quân du kích VC, là 4 trên 1. Nghĩa là cứ 4 quân đồng minh đối phó một tên VC. Tham nhũng cũng là một thứ du kích, còn khôn ngoan hơn cả du kích VC, vì Việt Cộng không có tiền, còn tham nhũng có tiền. Mà hễ có tiền mua tiền cũng được. Vậy hãy đợi, chừng nào Phó Tổng Thống bổ nhiệm được 400 Phó tá đặc biệt ngang hàng Thứ Trưởng, thế nào cũng bắt được 100 đũa tham nhũng.

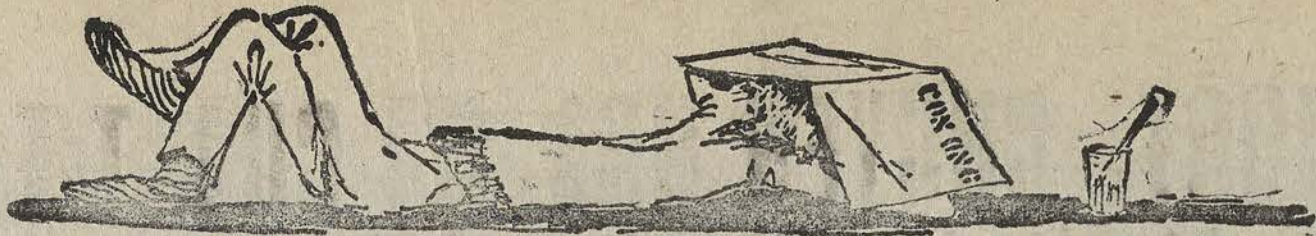
— Ngày Tết, ông cựu Phó Râu Kẽm cũng lo lắm. Ông mặc áo gấm lam, quần chực bầu, đi guốc mộc. Ông lo VC tấn công như Tết Mậu Thân, nên để sẵn bên cạnh bộ đồ bay, ông bảo nếu địch tấn công, ông sẽ bay lên làm phận sự ngay. Nhưng ông quên rằng trước đây ông rất hay nói tới chuyện đảo chánh, nên bây giờ, dù VC có tấn công, có lẽ cũng chẳng ai dám giao máy bay oanh tạc cho ông.

— Khi đức vua lo bố trí dinh Độc Lập như pháo đài kiên cố, tất nhiên các ông tướng Quân Khu, và các quan đầu tỉnh cũng phải lo bảo vệ cơ sở của mình trong mấy ngày Tết, lỡ VC kéo về đòi tiền lì xì thì khốn.

— Hơn một triệu lính và cảnh sát, đương nhiên trải qua một cái Tết với nhiều rất lo lắng. Họ là thành phần phải cắm trại 100/0, và nếu có chuyện chẳng lành thì phải trực tiếp xông ra trước hồn tên mũi đạn. Đằng nào cũng là một cái chết, nhưng chẳng may ra đi vào dịp Tết, thật là chuyện không vui tí nào.

— Toàn dân, có thể nói gia đình nào cũng có thân nhân là quân nhân hay cảnh sát, nên một phần lo cho thân nhân mình phần khác, phải lo chuẩn bị đồ đạc, để lỡ có chuyện còn kịp chạy. Trong mấy ngày Tết, có nhiều nơi chỉ mới nghe tin đồn VC kéo về, cũng đã vội vàng bồng bế nhau... chạy giặc. Nhiều thành phần khá giả, Tết mọi năm thường đi chơi xa như Đà Lạt hay Vũng Tàu, Tết năm nay cũng đành nằm nhà vì sợ đi chơi rồi sẽ mắc kẹt như hồi Tết Mậu Thân. Thế là dân chúng tại mỹ trung tâm nghĩ mát hy vọng kham vào dịp Tết năm nay đã đối vêu mồm!

Đó là cái Tết mà cả nước đều trong tình trạng pháp phòng lo lắng.



CÁI KÈ DÈ NGÔNG

□ NHỮNG MÓN QUÀ ĐẦU NĂM

Trong những ngày giao niên những ngày đầu năm con Chuột, Nhà Nước thân mến của chúng ta đã phát cho những món quà, bắt buộc chúng ta nhân lãnh. Nhắc lại ở đây, để chúng ta làm những phát suy tôn Nhà Nước hung hãn và kịch liệt.

Món quà đầu tiên là tăng giá xăng lên ba chục đồng một lít. Nhà Nước của chúng ta đã biểu diễn một đòn du kích tuyệt đẹp. Lừa lúc mà các anh nhà báo nghĩ khoé để ăn Tết những toà báo vắng n'ất như chùa bà Đanh, máy in để mốc thối ra, mới làm một quả tăng giá xăng, giá nhớt, giá dầu hôi. Ấy thế là Nhà Nước được ăn một cái Tết rất ngon lành, không bị chửi. Sang năm ra giêng ngày rằm, tháng dài, sẽ đổi phó sau, sợ gì l... Hơn nữa, làm báo thì tin tức cần phải nóng hôi. Báo chúng nó nghĩ tới cả chục ngày. Tới khi mà báo lồm ngồm bò ra thì tin về tăng giá xăng cũng đã được cắt kỹ vào tủ lạnh. Lối tính toán của Nhà Nước khôn tởm...

Còn nhớ cách đây vài tháng, ông Thứ trưởng Nguyễn đức Cường đã nâng lời thề thốt với quốc dân đồng bào. Nếu mà xăng tăng giá thì cứ chặt đầu tôi đi. Lời thề của quan phó Thượng Thư cứ sang rành như lời thề của Đức Trần Hưng Đạo khi chỉ xuống sông Hồn. "Nếu mà lần này không phá xong giặc Nguyên, thì ta thề không về đến sông này nữa". Ngày đó, toàn thể quốc dân đồng bào đều ngông cổ cò, dương mắt ếch, hướng về tòa nhà kính tòi để suy tôn nhà Thứ Trưởng Nguyễn Đức Cường. Nào ngờ nhận được món quà xuân là xăng tăng giá.

Nhưng bây giờ, muốn chặt đầu ông đi, cũng chẳng biết đầu ông ở đâu mà chặt, bởi vì ông có nhiều đầu quá. Cứ y như là Phạm Nhan ấy thôi. Chỉ cần nhìn sơ qua, cũng thấy ông có tới hai cái đầu. Một cái đầu dành cho vợ ông, gọi là dùng để nói dối giông họ Nguyễn đức Cường. Một cái đầu có một cái mồm, để dành cho ông dớp. Ngoài hai cái đầu đó, còn năm bảy cái đầu khác, dùng vào những việc khác. Vậy thì việc chặt đầu ông kè như không cần thiết nữa, vì dù sao xăng cũng đã tăng giá rồi.

Một điều đáng mừng là sau vụ này, không có những màn diễn trần và hộp báo vung vít. Tại sao lại đáng mừng? Vì rằng có thắc mắc cho lắm, đặt những câu hỏi khó khăn, thì rồi kết quả chỉ được trả lời bằng câu "ra ngoài Bắc mà hỏi Lê Duẩn". Như thế, thà rằng đứng hỏi nửa còn hơn. Hay muốn hỏi thì ngửa mặt lên trần nhà mà hỏi con thần lẩn. Quan Thượng thư vốn có tướng con thần lẩn. Vậy nếu có ghét quan Thượng Kinh Tài, cứ bắt một con thần lẩn mà chặt cái đuôi đi. Bài hát tạm biệt "ò ề ồ ồ đánh đu", được kết luận bằng câu "thần lẩn cụt đuôi", biết đâu không thành một bài sấm ký. Không chặt đầu được quan Phó Thượng Thư, ta chặt đuôi con thần lẩn, cũng coi như đã thỏa mãn rồi.

Chỉ tiếc rằng vụ tăng giá xăng này đã gây ra nhiều thảm cảnh. Một bà cụ già từ Nhà Trang vào tới Saigon thăm con là lính. Tiền chỉ đủ cho hai lượt xe đò đi và về... Nhưng rồi vì xăng tăng giá, giá xe đò vì thế cũng tăng, bà mẹ chiến sĩ ấy đã phải đóng vai hành khất nữ hiệp bất đắc dĩ. Không ai có thể thần nhiên nghe bà lão kể về đề xin vài chục một tấm, bù vào số tiền thiếu hụt. Rồi thì bao nhiêu thứ cứ tăng giá theo một loạt giầy chuyên. Nhất là lại đúng vào ngày Tết sự tăng giá thật vô tội vạ, và khi giá đã tăng thì dù cho năm được căng nó mà kéo xuống cũng không nổi.

Món quà tết của Nhà Nước độc thật... Món quà tết mà Nhà Nước tặng dân chúng Giao Chỉ, đâu có ngọt ngào êm ái

như món quà mà Đại Vương tặng cho các đảng đại diện dân. Đại Vương đã tặng cho mỗi đảng đại diện cho dân, được tiếng thơm là thân Nhà Nước, mỗi đảng hai trái dưa hấu. Có nhiều người thắc mắc rằng tại sao lại hai, mà không là một, hoặc ba?

Nếu không, thì phải là bốn, thì mới đầy đủ ý nghĩa. vì Đại Vương vẫn hằng chủ trương chính sách bốn không. Trái dưa hấu có hình tròn, giống như số không. Nhưng cái thâm ý của Đại Vương là muốn cho các đảng dân biểu thân Nhà Nước tập nạng. Có hai trái dưa hấu, ấy vậy là mấy ngày tết, rảnh rỗi ở nhà, cứ việc lấy ra mà tập nạng. "Con cháu nạng niu đôi quả phúc". Dưa hấu, dù sao cũng khá nặng. Nặng mà quên tay, rồi dây nạng bị, chắc chắn sẽ nhẹ nhàng và êm ái bằng năm bằng mười năm ngoái. Nặng xong, ta có quyền dớp, để cho đúng với câu tục ngữ "tiên học lễ, hậu học ăn".

Những món quà mà nhà nước tặng chúng ta, người dân Giao chỉ, có lẽ không món quà nào hậu hĩ cho bằng cái chương trình Ti Vi ngày Tết. Cứ kéo cù cưa, cù nhảy cả ngày bằng những bài bình luận, tin tức, tin chọn lọc. Lại có cả điếm báo nữa, tuy tăng chẳng có tờ báo nào xuất bản. Nhưng có lẽ không có cái gì buồn nôn bằng Người Dân Muốn Biết.

Nếu có một giải văn nghệ vô duyên, thì chắc chắn giải này sẽ lọt vào tay ông quan Năm, Chánh Đảng Tin Nhà Nước, Ông vô duyên, chỉ vì cái mặt ông nhân nhụi quá. Râu ria, lông lá không chịu mọc ra, để cái mặt ông thành núi đồi Bình Định. Có kẻ cho rằng vì ảnh hưởng thuốc khai quang, nhưng xét vậy không đúng. Cái đầu ông vẫn có nhiều tóc, lông mày vẫn rậm. Vậy có lẽ cái mặt ông nhân quá, cũng chỉ vì trời sinh ra như thế đấy thôi.

Trước ngày Tết, ông đã lòi ra ở đâu mấy anh thầy bói, mang mắt kiếng gọng vàng. Không giống như Ba Giai, Tú Xuất ngày xưa, mang thầy bói ra để làm vui cho bạn bè. Ông mang thầy bói ra bàn chuyện chính trị. Ông hỏi về chuyện chiến tranh, chuyện hòa bình. Rồi sau đó, là một màn nạng bị kịch liệt, khi nói về tướng số của Đại Vương và các ông lớn. Tất nhiên là mấy anh thầy bói, vốn nói tiếng nhờ kiếm ăn bằng cái mồm, sẽ không ngại ngần gì mà bốc thơm vung vít, để cho quan Năm nhà ta có tí điếm.

Một màn dành nhau ăn nói diễn ra, cứ y như một đám cưới mà đôi đảng trai đảng gái thì tài và khoe chữ. Ông quan Năm đã đạt được thành công rất lớn, chỉ riêng có khán giả Ti Vi là chịu thiệt thòi, vì cứ phải bịt mũi để thường thức chương trình.

Tới buổi tối mừng bốn Tết, ông lại lòi lên cho Người Dân Muốn Biết mấy anh hề. Điềm mặt thì thấy bốn anh hề. Nhưng thiên hạ cứ nhất định cho rằng trong chương trình ấy, có tới năm anh hề, vì trong ông quan Năm, chẳng khác các anh hề một tí tẹo nào. Không chừng còn xuất sắc hơn nhiều nữa là khác.

Những anh hề đã biểu diễn "cho Đại Tá coi", những màn khóc, cười, và tài chọc gãi. Cũng may là ông quan Năm không biểu diễn màn vừa nói chuyện vừa ăn chuối, vì coi màn này, chắc là xui xẻo cả năm. Đó cũng là điều may mắn cho thiên hạ.

Còn một món quà đầu khổ nhất thì Nhà Nước tặng riêng cho lính. Đó là món quà cấm trại. Từ lúc bắt đầu nghĩ thấy mùi tết cho tới lúc tết đã qua đi mất hút lính chỉ thấy con số "một trăm phần trăm", to tởm. Hôm nào may mắn lọt được ra ngoài công, thì đi đường thế nào cũng gặp những ông thiên lôi, sẵn sàng làm phận sự. Đành phải về trại, về con ở nhà, vào trong

trại, coi như là đã ăn tết theo lối hàm thụ xong rồi.

Có nhiều tên lính già cho rằng, sau cái tết Mậu Thân chưa có cái tết nào mà cấm trại lại dài và kỹ như cái tết năm nay. Tình hình chiến sự thì lại thật yên tĩnh. Chỉ toàn là những tin đồn, để rồi cứ hoảng cả lên, có lẽ vì thế, cái tết này được gọi là tết chuột, vì chuột thường hay đẻ ra trái núi.

Sau cái tết này, những mục vụ lính, mục nào cũng sụt đi ít nhất là năm, sáu ký lô thị. Vừa phải đối phó với cái thẳng vật giá, leo thang nhanh như chuột, lại vừa lo cho chồng, cho gia đình.

Chồng thì bị cấm trại, ăn uống thiếu thốn là cái chắc. Lại có những tin đồn về đánh đấm, làm cứ lo ngay ngáy. Xảy ra một vụ như tết Mậu Thân, một mục đàn bà làm sao mà lòi được năm bảy đứa con chạy loạn. Mà biết chạy về đâu, chẳng lẽ chạy vào trong trại, xin tình nguyện cấm trại cùng với chồng? Với lại phòng sở thì chặt chẽ, làm sao có thể biến thành phòng the cho một gia đình. Không nghĩ ngợi gì thì không sao, chứ nghĩ ngợi một chút thôi, cũng đủ làm cho vợ lính sợ đến... tị đê. Nhưng cũng may là tới hôm nay, chẳng có chuyện gì xảy ra. Nhất là những ngày báo lồm ngồm bò ra từng tờ một, đọc tin tức và phóng sự về tết ở khắp mọi nơi thì cũng yên chí được phần nào. Nhưng vẫn chưa có lệnh xả trại, và mỗi tối, vẫn có biểu diễn những trò báo động với đủ màu xanh, đỏ, tím, vàng.

Có kẻ cho rằng, Nhà Nước đáng yêu của chúng ta đã đặt chúng ta vào tình trạng lo sợ, khẩn trương như thế, để tránh những vụ xuống đường, hoan hỷ, đã đảo. Chẳng là vì Đại Đế Nịch Xan đã lên đường đi sang Bắc Kinh, ngồi cắm dưa, ăn cơm, nói chuyện với triều đình Đò. Nếu mà cứ để cho thiên hạ thanh bình, vì thế nào mà chẳng xảy ra những vụ xuống đường, kiếm Mỹ để đập, trừng trị vì tội phản bội. Đặt thiên hạ vào tình trạng báo động, để đứng xảy ra hỗn loạn, xáo trộn, đó cũng là một chuyện hay. Nhưng chỉ tội nghiệp cho lính năm nay coi như là không có tết.

Nói tóm lại, những món quà tết mà Nhà Nước ban phát, nếu có quyền, chắc dân Giao Chỉ sẵn sàng gói lại, trả về Nhà Nước. Rất tiếc là dân không có quyền ấy. Nhà Nước như cha mẹ. Dân chúng như con cái. Cha mẹ đặt đâu thì con ngồi đó. Lớn xộn có roi mây, dùi cui đó. Há chẳng thấy, Đảng Dùi Cui đã được Đại Vương rất cưng chiều. Ngày Tết, Đại Vương chỉ dự Cây Mưa Xuân Chiến Sĩ Dùi Cui. Khi Dùi Cui đã được cưng chiều thì có nghĩa là Dùi Cui sắp sửa lại có việc làm.

Vậy thì những anh lính què, những chú sinh viên l... Đại đế Nịch Xan có đi thăm triều đình Đò, có tỏ tình với Mao, Chu thì cũng chỉ nên biết như thế rồi nuốt ực khối cảm hờn xuống bụng. Đừng có tỏ lộ ra ngoài bằng lời, bằng hành động rồi lại than phiền rằng sao Mỹ viện trợ cho Dùi Cui quá nhiều phi tiền, lưu đạn cay.

Còn những anh lính bị cấm trại thì cũng nên ráng mà chịu. Cơm không ăn thì gạo còn đó. Mấy ngày Tết không gặp được vợ, thì vài hôm nữa xả trại, ta cho nó lãnh "ráp ben" lo gì. Nhưng trước đó, nhớ li xi cho lũ con, cho tiền chúng nó, bắt chúng nó mua thật nhiều mĩ mà ăn, khi nào ăn hết hãy về nhà. Nếu gia đình có thêm đứa nhỏ nào tuổi chuột thì lại càng vui cửa, vui nhà. Sửa Quán Tiếp vụ có lên giá, thì cho uống nước cháo, cũng không sao. Nhưng hãy nhớ sắm cho cả gia đình, mỗi người một chiếc thắt lưng, để rồi còn thắt lưng buộc bụng

ĐỀ HỨC CÀN



Lòng Mẹ

BÈ HỘI ĐỒNG MỞ HÀNG

Mới đầu năm, toàn thể giới C.Ô.C.C từ Saigon đến các tỉnh đều xôn xao về cái tin cậu quý tử của cụ Thượng Quát tham dự vào một vụ «bè hội đồng».

Đây không phải lần đầu tiên có một C.Ô.C.C biểu lộ tính thần Hippy choai choai, vì hồi năm ngoái đã có mấy cậu quý tử của bà Trần thị Nin Tề bị vác chiếu ra tòa sau một vụ ùm ba la anh em ta rừng rớng !

Đạo đó, thấy các con bị mắc nạn, bà Nin Tề đã biểu diễn một màn «Lòng mẹ bao la như chợ

Thái Bình» đi mượn báo này báo nọ thanh minh thanh nga dùm các quý tử ngoan ngoãn nhất nước của bà. Nhưng rồi cuộc lưới trời lồng lộng, bà Nin Tề coi lấy mấy cái thùng đi nữa cũng chẳng úp nổi miệng voi.

Lần này cũng vậy, đến lượt cụ Thượng Quát Quất tại tồn công tôn của nhờ các hãng tin, các báo minh xác dùm rằng thì là cái cô gái con bác tài xế nào đó đã mất cái ngân vàng cả năm nay, chứ cậu con trai cưng của cụ vẫn còn nguyên sí, không hề lằm chuyễn quá quắt như lời đồn đại (cô nàng nào không tin cứ thử một lần khác biệt).

Nghĩ cũng tội nghiệp cho cụ Thượng, chỉ vì câu con đại cái mang, đời con ăn mận đời cha khát nước nếu không sớm chìm xuống được vụ này, để nó tề tề lể ra thì rồi rằm tới đây Cụ cũng dám nói gót bà Nin Tề, đi ô tô buong trong kỳ bầu lại bán phần Viện bỏ Lão lăm ả !

MÍT HÓA A-EM-KÊ

Cũng nhân dịp đầu năm mới. Hãng thầu Lông Lá A-Em-Kê đã li xi cho hàng chục ngàn công nhân viên Mít của Hãng một tin mừng : đó là tháng 6 tới đây Hãng dứt khoát gỡ hòm, trao lại đồ đạc nhân

viên cho Nhà Nước Annamta, hay nói một cách khác kể từ ngày đó Hãng A-Em-Kê sẽ được Mít Hóa.

Toàn bộ chiến tranh Mít Hóa, thì A-Em-Kê có được Mít Hóa cũng là chuyện đương nhiên, không Mít Hóa, ông Nít xằng ông ấy buồn !

Cái sướng của Mít Hóa là từ nay các nhân viên A-Em-Kê sẽ được ta về ta tắm ao ta, và ta lãnh lương ta luôn. Nghĩa là thay vì mỗi tháng mất công đếm từ 15 đến 35 xấp, từ nay chỉ cần đếm từ 4 đến 5 xấp ruồi, bỏ vào bộp phơi hay ví dằm rất chị là nhẹ nhõm, bộn cướp giật vô phương mần ăn.

Không những thế lại còn nhiều cái khoái khác như : trong khi xằng, đường liên tiếp tăng giá 100%, 200%, thì lương bổng anh chị em A Em Kê lại được phép xuống thang 40000, 60000, để có dịp nêu cao gương tự lực tự cường.

Vậy anh chị em hãy anh dũng thừa thắng xông lên, đằng sau anh chị em sẽ còn vô số anh chị em các Hãng Sở lộng lá khác, nhất là còn cả một đạo binh Sở Nách ngay tại Trung Tâm Saigon và quanh các căn cứ Mèo cũng sắp được Mít Hóa tới nơi, tất cả sẽ hợp thành một lực lượng vĩ đại, chẳng mấy lúc sẽ tranh đấu đạt bằng được một nền Hòa Bình A-Em-Kê !

QUẠT MỒ

MÁCH NƯỚC CHO DÂN PHÚ THỌ HÒA

Ngày 5-3-72 tới đây, dân xã Phú thọ Hòa sẽ rủ nhau đi bầu cử Hội Đồng. Đã bầu cử thì đương nhiên là phải bầu cho đúng, cử cho xứng, mà bà con làng xã bận kiếm gạo tới ngày đầu có biết ai vào với ai vì thế bọn CON ONG xin phép theo dõi dùm để giúp bà con dễ dàng lựa chọn lá phiếu, theo như tụi này được biết thì kỳ đua này, có tới 27 «cua rơ», trong số có những cao thủ võ lâm lừng danh giang hồ như :

1) **Lư Hoạch tự Phát** : Tay đua này có tài hít thở phe nên nghĩ ra rất nhiều mưu kế để ăn cắp công quỹ. Ngày xưa ngày xưa đã có lần thụt được két ở Bạc Liêu, rồi quần bạc vào chân để đá địch thủ Ngô văn Lê một cú «cầu hôn cước» làm giới võ lâm phải khiếp vía kinh hồn.

2) **Huỳnh văn Dân tự Tư Dân** : Đây là một cựu «đồng chí» nên có rất nhiều tài vật để sợ chẳng hạn như đã từng dựa hơi đức Phật bán đất chùa Giác Lâm để xây nhà, như đóp tiền dự án làm đường xá Tân Phước chia cho Hoạch, như đóp cả tiền Cơm mùa Xuân 72, thâu được cả Tề mà chỉ báo cáo cho Quận có hai trăm xấp.

Cái hay của đương sự là cứ phớt tỉnh ra dự đua mặc dù đã một lần bị tòa AnQuân Sự tổng giam và hiện đang ở trong tình trạng tại ngoại (số đình bài 1061/QI và lệnh tổnggiam số 0791/TAQSIĐH/TG ngày 20-1-71 về tội : tài trợ đảo binh cấp công chứng thư giả mạo). Và xin nhắc rằng văn thư số 31361/BNV/HCTDP/261x ngày 5-6-70 của Bộ Nội Vụ đã ghi rõ rằng đương kim xã trưởng bị tội trên sẽ bị huyền chức và không được phép ứng cử.

3) **Nguyễn thành Quát tự Hai Quát** : Tay này không hiểu huyết thống ra sao mà đẻ ra một ông con có gan đi ăn cướp trong khi ông bố lại tăng tịu với nằng dàu để phụ tử được đồng...lo. Mọi người gần gũi ông đều ngạc nhiên khi thấy ông ta xây lên căn nhà trị giá cả 4 Tề không biết số tiền này từ ta kiếm đâu ra ?

4) **Trần văn thọ tức Giáo thọ tức thọ Quê** : Tay này cũng thuộc loại bản chỉ tử, vậy thì tiền đâu

để nhảy ra dự đua phải chăng là tiền của Lư đầu trướng quân ? Điều kỳ cục nữa là không hiểu đương sự làm cái thá gì mà cũng có chó lủa, đi xét giấy tờ vung vít.

Với tất cả những thành tích đẹp đẽ ấy, tất cả các bố trên đều xứng đáng được bầu vào.. Phứ để giao chỉ hay là một Hội Đồng «chuột» hơn là vào Hội Đồng Xã tân sơn Hòa!

HEPACHAUT

VIỆN BẢO-CHẾ: HADZER

- Nước cốt lá ARTICHAUT
- Nước cốt GAN BÒ TƯỚI
- SINH-TỐ B12
- SINH-TỐ B1
- SINH-TỐ B2
- SINH-TỐ B6
- SINH-TỐ PP
- SINH-TỐ D2

- YẾU GAN, NỒNG GAN
- GÂY ỒM, MẮT NGỦ
- MỤN Ở MẶT
- NGŨA MÈ ĐAY
- THIỆU MÁU
- LAO-LỰC, TÁO BÓN
- DUỠNG THAI
- MỎI MỆT

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn



- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỎI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN ;

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với :
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng



Cung Chúc Tân Xuân Việt Nam Tân Hóa Phẩm Cty.

Chủ tịch Hội Đồng Quản Trị : BS. Phan huy Quát
Phó Chủ tịch : ô. Nguyễn Phan
Tổng Giám đốc : Kỹ sư Hà dương Bửu

Văn phòng : 38, Nguyễn Trãi - ĐT 38.247 - Saigon V

PHÚ ĐE GIAO CHI

MIỆNG ÔNG TƯỚNG... THA HỒ NÓI NGƯỢC NÓI XUÔI!

Đúng như Con Ong, đã quả quyết đánh cá với nhân dân cả nước, rằng: Vi-si... Có mà bỏ bảo dịp Tết này, cũng không dám đánh Pleiku — Vì ở đây tướng An Nam của ta hơi đông, Mà lại gồm toàn tướng tài giỏi về mọi mặt, luôn cả về tài đấu võ mồm nữa!

Sở dĩ Con Ong phải đánh cá táo bạo như thế. Vì muốn trấn tĩnh lòng dân vốn đã quá hạnh phúc và sung sướng vì cách mạng mùa Thu... đến ngày gần Tết lại cứ bị nghe Ngô Tướng Quân hù hê to cá chim! Rằng: «Vi si năm cá đồng ba vạn chín ngàn tinh binh, có xe tăng tàu bò rập rình, vùng ven biển, nhằm mưu toan đánh úp Pleiku. Kontum. Trương Dzu, còn khẳng định là «Tụi Cộng quân sẽ khai hỏa đêm 10-2-72» Hối lý do nào? Vẹn đánh ngày đó!

Tướng quân tinh bơ đáp! «Vi đó là đêm không trăng, trời tối mờ! Tụi Vẹn thì tinh như mắt mèo còn quân Mèo thì... thiếu ánh trăng là bị quáng gà cả đám».

Thế rồi, quả như sự tiên đoán của CON ONG Ngày 10-2-72, trời qua êm ru, bà rù— Sau cùng là 3 ngày Tết cũng vẫn du dương đến với toàn dân Cao nguyên trong dịp hit tung bừng và đỏ đen tụi bại! Trong hoàn cảnh này người ta định ninh, thủ đoạn khôn ngoan nhất của Tướng quân là nên đóng vai câm — để im lặng ngậm miệng... luôn cho được việc không đề ngày 7 Tết Ngô Tướng Quân lại hung hăng tuyên bố: «Đại đội hùng binh của Bắc Việt bị bom đồng minh giết chết như rạ. Nhờ vậy âm mưu tông tấn công Pleiku, Kontum bị bốp nát... vụn như cám» Cối chừng đó ông Tướng hay nói hơi nhiều chớ vội bốc nhăng như thế... linh tráng cao nguyên bên yên chí lớn, khi tướng bề trên đã dạy bảo là «địch đã chết sạch vì B52» tất nhiên anh em sẽ chú quan... lảng quên công việc bố phòng đề... bất thần, tụi nó nhè quất cho 1 búa chì từ... Đến lúc đó, liệu rồi Ngô tướng Quân sẽ ăn làm sao, nói làm sao đây?

Rõ thật miệng nhà quan có gang có thép, mồm ông Tướng khi phát ngôn bỗ thẳng nào dám dấn tem vô... miệng ngài nên ngài tha hồ múa vô...!

Tụi này còn quý ông lắm, mới... tặng ông một bài rất xây dựng gọi là khai xuân. Còn thì... người dân đã muốn quên tên ông, từ khuya rồi. Bởi ông là... Tướng Quân giữ chức quán quân vô địch về khoa hứa hẹn hàn huyền hoá hảo huyền...

LÒNG TRUNG TRINH DỄ SỢ CỦA 1 NGƯỜI MÀN LỚN

Trong loạt hồi ký đăng trên 1 tờ nhật trình mấy ngày vừa qua, ông Nghị Huỳnh văn Cao đã trở lại kiểm điểm với bà xã thật rùng rợn. Theo lời khoe khoang của ông Nghị Thấp, thì ông biết giữ tiết trinh với bà đầm ghê lắm, ông không bao giờ cảm sừng lên đầu vợ nhà hết, ông thủy chung như nhất ông chung tình kịch liệt cơ! Chả thế mà mỗi lần có dịp xuất ngoại, trước giờ leo lên máy bay luôn luôn ông đều giờ cao tay thề trước mặt bà xã rằng nếu ông có tí tí phân bội nào thì sẽ bị chết khô, chết sớ, chết dâm chết chém, chết banh thây mất xác.

Tuy nhiên sau khi khoe khoang như trên xong, ông nghị Thấp vẫn không quên rào đón khôn học máu mồn.

Ông khoe tiếp đại khái là thàng hoặc, đôi khi nơi quê lạ xứ người nếu có người con gái nào ngồi chơi dưới chân ông suốt năm canh sáu khắc, xin cũng đừng ai vội nghi ông có tư tưởng bậy bạ mà tội nghiệp lắm. Không! Nhất định không có chuyện hủ hóa đâu! Đó chỉ là 1 phương pháp giúp ông tìm hiểu cảnh sống xã hội của xứ người đấy thôi! Thật mà, bố... nào nói điều!

Bọn C.C. rất cảm phục lòng chung thủy của ông Nghị Cao, nên chạnh nghĩ rằng một người màn tới chức «Nghị» mà còn biết giữ tiết trinh với vợ nhà dễ sợ như thế, thì đối với ơn vua lộc nước không hiểu sẽ tận tụy trung thành kịch liệt đến đâu? Điều này nếu bay lợt vô chồn thâm nghiêm

thì bề trên hẳn sẽ càng tin cần hơn xưa nhiều lắm vậy!

KHI ÔNG ĐẠI DIỆN MẮC NHÀ LÁ NÓI SÙNG BỌN CỜ BỊCH VÀ NHÓT LẬU

Nhớ lại mấy ngày trước Tết vừa qua, ông DB ôm mác nhà lá nhưng toàn ngự bin đình gần máy lạnh họ Hồ tên Ngọc Cừ đã bị 1 quả oan ức rất nặng vì bị đời gán cho tiếng xấu là đã bị mật đồ đầu cái tổ chức chuyên nhầy đầm lặn và gầy sòng cờ bịch trong 1 ngôi trường ở ngay trung tâm thủ đô Saigon. Dĩ nhiên là ông Dân Biểu Cừ cay cú lắm ông cong người lên để cái chính thất hung hãn, ông cũng đã tự tay chặt cò gà để thề độc rằng từ nay về sau ông không thêm giao du với những đứa có máu nhầy đầm và cờ bịch nữa, để chúng khỏi lợi dụng uy danh từng lầy của ông dựng tổ chức «tắc xình» lậu thuế hoặc kỳ bèo lên lút. Rất có hại cho sự ứng cử sau này.

Thế rồi nhưng lòng ông vẫn thù hận khôn khuây. Thế nên suốt trong mấy ngày xuân Tết vừa qua ông không thêm vui xuân đón Tết mẹ gì cả. Ông quyết đóng vai thám tử trừ gian. Ông vì hành đi lục soát từng nơi hang cùng ngõ hẻm để truy lùng các cờ bịch và nhọt lậu. doan «phôn» ngay cho phú lít đem xe cây lại hốt về bốt. Nhờ tinh thần chí diêm rất cao độ của ông đại diện mác nhà lá, đảng viên dúi cui đã có thêm nhiều việc làm trong mấy bữa đầu năm nên ai cũng phải ngợi khen ông quả là người có nhiều lễ nghĩa liêm sỉ thật!

BÓI SÁNG BÓI MÒ

Sau biển cổ ông Tổng kinh hãi được mấy nhà bói sáng tặng cho cái mỹ hiệu «con thần lẩn» trên đài vô tiếng tàng hình, dư luận xú mít đã thì nhau bàn tán gần rách bươm, nhưng tựu chung vẫn không ai nghĩ ra được 1 khía cạnh nâng bi hết sức cao siêu của mấy anh bói sáng này. Theo truyền tích Ba Tàu, giống thần lẩn vốn là hậu thân của 1 tay gian thương tí phú thuở xa xưa có tánh ăn sài huy hoặc tên là Thạch Sùng. Nay nhờ ơn ông Tổng Kinh Hải, dân Anmata mới được xài tới giấy bạc 1 ngàn nghìn là ai ai cũng đều trở thành những người sài lớn, sài bành, sài hoang tàng nhất thế giới không thua gì anh chàng tỷ phú Thạch Sùng, trong chuyện cổ tích bên trên. Vậy mấy bố bói sáng bảo, ông Tổng kinh hãi có tướng tinh con thần lẩn, nếu không phải là bói mò thì chính là 1 âm mưu nâng 1 khết sức tế nhị và kín đáo vậy!

VẪN CÒN THIẾU

Các đồng nghiệp nhứt trình vừa đăng tải 1 nguồn tin rất hay, là vua ta đã gọi qua viện dưỡng lão Cầu Mống 1 danh sách các đảng tân đại sự để xin bổ nhiệm. Được biết trong số các chuẩn sự thần này có cả những bậc danh nhân lấy lòng như cụ phụ tá Trần Văn An được đề cử làm đại sứ ở Na Uy, quan thượng thư bộ ông loa Trương Bửu Điện được đề cử sang Phi Luật Tân. tướng quân ba sao Trần ngọc Tâm thì được đề nghị qua Thái Lan, vân vân. Nếu xét kỹ sẽ thấy vua ta quả là rất thận trọng sự đề cử trên. Báo chí Phi trước giờ nổi tiếng là rất hồn; chuyên chửi bới vuong vít cốc sự ai hết, khiến nhà nước Phi ức quá có lần đã phải tướng thượng mẽ đay cho 1 vị thượng thư bộ ông loa Giao Chi để dẫn mặt chúng. Nay vua ta đề cử Trương Thượng Thư qua Phi màn nghề đại sứ thì nhất định tụi báo bô Phi sẽ rết kịch liệt, hết dám hồn lảo với nhà nước Phi nữa, do đó tình hữu nghị Việt Phi sẽ càng thêm gắn bó hết chỗ chê. Một cái rất thâm! Liên bà con gái xứ Thái Lan xưa nay cũng khét tiếng đồng máu ghen ghê lắm, không thua gì mấy bà sư từ Hà Đông Annamta, nhưng vẫn kềm xa về mặt đánh ghen, nên bây giờ nếu tướng quân Trần Ngọc Tâm được qua bên đó thì nhất định phương pháp xử dụng Át xít để loại trừ tình địch của phu nhân sẽ được phổ biến rộng rãi trong các giới phụ nữ Thái không có mấy hồi. Đó là 2 cái rất thâm! Cái thâm thứ ba của Vua ta khi đề cử Phụ tá Âu qua màn tại sứ Na Uy ấy là để cho đám dân Bắc Âu hết dám khi dễ dân tộc An Nam ta là yếu sùu, là dở như hach... bắt cứ về phương diện gì. Vì cụ phụ tá tuổi bạc tuy đã khá cao, nhưng xem ra cụ vẫn còn phương cường

ĐA DANH cầm tròng

lắm, cụ dư sức trở tài với đời không sợ thua sút ai hết tron. Vì đã hơn 1 lần cụ thể sức lực cường tráng của mình với một nữ thư ký riêng của cụ. Bọn Con Ong cũng rất đồng ý về mấy cái thâm vừa nói của Vua ta. Tuy nhiên xét thấy vẫn còn hơi thiếu. Vì nếu trong danh sách đề cử đại sứ kể trên có thêm tên ông Tổng Ngọc được đề nghị làm sứ thần ở Mèo quốc, ông Tổng từng được cử sang Anh Cát Li, bà nghị trắng sáng đời chề được gọi qua Thụy Điển... thì nhất định sẽ đầy đủ trọn vẹn hơn.

MỐC TỬ LẤN NHAU

Trong dịp đầu Xuân Nhâm Tý vừa qua, ông Tổng Ngọc có lẽ là người vui nhất nước cộng hòa Anamta. Vui, vì mặc dầu ông cho tăng giá xăng lên bất ngờ mà chẳng thấy bị chửi gì cả. Báo chí nghị Tết hết trọn còn đâu!

Nhưng chính vì niềm vui hiem hơi đó của ông Tổng Ngọc mà dân đen Giao Chi đã phải trả bằng giá đắt quá. Theo sự ghi nhận được của bọn C.O, sau quả tăng giá xăng kể trên, suốt mấy ngày Tết các loại máy chém đã tới tấp phụp xuống cổ khách du xuân, chém đã man tàn bạo, chém vô tội va lu bù kèn ngay trước mặt phú lít sen đầm 1 cuộc xe lam lên 50' ti, 1 tô phở thành 2 bốp, công gờ 1 xé gần máy nghêu nghêu thành 5 choạc chần, 1 vé xi nê nhích tới 4 voi rưỡi hoặc 5 voi, 1 cuộc taxi hay xích lô thì... vô giá, vân vân và vân vân.

Không hiểu mỗi lần có người bị lắt tui công khai như thế, ông Tổng Ngọc có cảm thấy máy mắt giựt thịt gì không? Điều đó còn phải hỏi lại mới biết được!

SIÊU QUÁI HỮU QUYỀN

Hồi trước Tết, CON ONG đã đề cập đến một tên «Siêu Quái... hữu quyền», tức là một xếp có quyền đi Vô Quái, mà hẳn lại che chở cho Quái. Thế cho nên nạn «ăn chia cướp giết» vẫn càng ngày càng phát triển, vì một thiếu số có tác phong bề bõ, như tên «Quái hữu quyền» mang danh Hề Râu Cuội.

Trên thực tế, tên Quái thâm quyền chỉ là linh kín cấp hạng bét—với trách nhiệm đi dẫn giải tù ra tòa—Nhưng, hẳn ở T.N có tới 20 năm dài lê thê, nên hẳn đã mọc rễ về nghề vơ vét.

Các chủ sông bạc, chủ «động em út, chủ động tiền nâu, các tay trùm «anchia» đều đã qua cặp công do tay hân dẫn giải. Thế nên, hẳn tạo được uy tín trong giới làm ăn bất chánh kể trên và khai triển uy tín quen của hân bằng thủ đoạn khá thần tình. Ví dụ: một chú «ăn chia» có hạng tên Tê cao bồi vừa giết được 1 chiếc đồng hồ Rolex mạ vàng, giá thị trường 200 ngàn. Có thể bán lại để dâng 100 ngàn.

Gần đây tên Hề Râu Cuội bị báo chí phanh phui, nhưng mỗi lần bị đập, hẳn lại chạy thuốc bằng cách dút lốt xin vợ nhà thượng, chứng nhận hẳn «bị ho lao».

Hề râu cuội, có xe Mazda và có tật thích vơ người. Hẳn đã dùng quyền thế cướp vợ của 1 nạn nhân tên T. mà người đầu bà này tên Chuc.

Dù chỉ là cấp khiếm nhừong, thế mà Hề râu cuội có sản nghiệp cả chục triệu. Rất mong đại tá Bình, lưu ý quét dọn 1 con «sâu lằm ở danh ngành Cảnh Sát Thanh toán được Hề râu cuội khỏi ngành Cảnh Sát, những kẻ sẽ lo buồn nhất, chính là bọn ăn chia như Tuấn Cao Bồi, H. Hippie...

Vì từ nay bọn chúng sẽ mất đi một điểm tựa linh hồn, che chở rất hữu hiệu mỗi khi đi ăn hàng bị xa lười. Phải có Hề Râu Cuội, thì lúc bị Tò Trát dù nằm khám tổng nha, bọn «ăn chia» vẫn có đàn anh để móc nối, liên lạc chỉ đường về... Kể chạy chọt, bốc thuốc và... Với một tay trong hữu quyền, cộng thêm sức mạnh Trần hưng Đạo, bọn bắt lương dù tội ác quả tang vẫn thoát khỏi vòng lao lý để dàng như trở bàn tay.

Quản lý: HOÀNG THỊ QUÝ

La tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đồng

CON ONG 12

